Ročník 2009

SBÍRKA ZÁKONŮ

ČESKÁ REPUBLIKA

Částka 18 **Rozeslána dne 26. února 2009** **Cena Kč 56,–**

OBSAH:

52. Zákon, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

53. Nařízení vlády o stanovení podmínek pro poskytování dotací na lesnicko-environmentální opatření

54. Nález Ústavního soudu ze dne 9. prosince 2008 ve věci návrhu na vyslovení protiústavnosti ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb.

55. Sdělení Ministerstva práce a sociálních věcí o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

56. Úplné znění zákona č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, jak vyplývá z pozdějších změn

57. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

58. Sdělení Ministerstva vnitra o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

52

ZÁKON

ze dne 5. února 2009,

kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

Změna trestního řádu

Čl. I

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění zákona č. 57/1965 Sb., zákona č. 58/1969 Sb., zákona č. 149/1969 Sb., zákona č. 48/1973 Sb., zákona č. 29/1978 Sb., zákona č. 43/1980 Sb., zákona č. 159/1989 Sb., zákona č. 178/1990 Sb., zákona č. 303/1990 Sb., zákona č. 558/1991 Sb., zákona č. 25/1993 Sb., zákona č. 115/1993 Sb., zákona č. 292/1993 Sb., zákona č. 154/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 214/1994 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 8/1995 Sb., zákona č. 152/1995 Sb., zákona č. 150/1997 Sb., zákona č. 209/1997 Sb., zákona č. 148/1998 Sb., zákona č. 166/1998 Sb., zákona č. 191/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 77/2001 Sb., zákona č. 144/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 424/2001 Sb., zákona č. 200/2002 Sb., zákona č. 226/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 279/2003 Sb., zákona č. 237/2004 Sb., zákona č. 257/2004 Sb., zákona č. 283/2004 Sb., zákona č. 539/2004 Sb., zákona č. 587/2004 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 45/2005 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 239/2005 Sb., zákona č. 394/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 79/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 113/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 165/2006 Sb., zákona č. 253/2006 Sb., zákona č. 321/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb., zákona č. 179/2007 Sb., zákona č. 345/2007 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 90/2008 Sb., zákona č. 121/2008 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 135/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 457/2008 Sb., zákona č. 480/2008 Sb., zákona č. 7/2009 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. Nadpis nad § 8a zní: „Poskytování informací o trestním řízení a osobách na něm zúčastněných“.

2. § 8a zní:

„§ 8a

(1) Při poskytování informací o své činnosti veřejnosti orgány činné v trestním řízení dbají na to, aby neohrozily objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nezveřejnily o osobách zúčastněných na trestním řízení údaje, které přímo nesouvisejí s trestnou činností, a aby neporušily zásadu, že dokud pravomocným odsuzujícím rozsudkem není vina vyslovena, nelze na toho, proti němuž se vede trestní řízení, hledět, jako by byl vinen (§ 2 odst. 2). V přípravném řízení nesmějí zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti osoby, proti které se vede trestní řízení, poškozeného, zúčastněné osoby a svědka; takové informace mohou v nezbytném rozsahu zveřejnit pouze pro účely pátrání po osobách nebo pro dosažení účelu trestního řízení.

(2) Při poskytování informací podle odstavce 1 orgány činné v trestním řízení zvlášť dbají na ochranu osobních údajů a soukromí osob mladších 18 let.

(3) Orgány činné v trestním řízení informují o své činnosti veřejnost poskytováním informací podle odstavce 1 veřejným sdělovacím prostředkům; poskytnutí informací odepřou z důvodů ochrany zájmů uvedených v odstavcích 1 a 2. Vyhradí-li si v přípravném řízení státní zástupce právo poskytnout informace o určité trestní věci, může je policejní orgán poskytnout jen s jeho předchozím souhlasem.“.

3. Za § 8a se vkládají nové § 8b a 8c, které znějí:

„§ 8b

(1) Osoby, kterým byly orgány činnými v trestním řízení poskytnuty informace o osobách uvedených v § 8a odst. 1 pro účely trestního řízení nebo k výkonu práv nebo plnění povinností stanovených zvláštním právním předpisem, je nesmějí nikomu dále poskytnout, pokud jejich poskytnutí není nutné k uvedeným účelům. O tom musí být tyto osoby poučeny.

(2) Nikdo nesmí v souvislosti s trestným činem spáchaným na poškozeném jakýmkoli způsobem zveřejnit informace umožňující zjištění totožnosti poškozeného, který je osobou mladší 18 let nebo vůči němuž byl spáchán trestný čin kuplířství nebo šíření pornografie nebo některý z trestných činů proti životu a zdraví, svobodě a lidské důstojnosti nebo proti rodině a mládeži.

(3) Zveřejnění obrazových snímků, obrazových a zvukových záznamů nebo jiných informací o průběhu hlavního líčení nebo veřejného zasedání, které by umožnily zjištění totožnosti poškozeného uvedeného v odstavci 2, je zakázáno.

(4) Pravomocný rozsudek nesmí být zveřejněn ve veřejných sdělovacích prostředcích s uvedením jména, popřípadě jmen, příjmení a bydliště poškozeného uvedeného v odstavci 2. Předseda senátu může s přihlédnutím k osobě poškozeného a povaze a charakteru spáchaného trestného činu rozhodnout o dalších omezeních spojených se zveřejněním pravomocného odsuzujícího rozsudku za účelem přiměřené ochrany zájmů takového poškozeného.

(5) Zákaz zveřejnění informací uvedený v odstavcích 2 až 4 neplatí,

a) umožňuje-li jejich zveřejnění tento zákon,

b) je-li jejich zveřejnění nezbytné pro účely pátrání po osobách nebo pro dosažení účelu trestního řízení, nebo

c) dá-li k jejich zveřejnění poškozený předchozí písemný souhlas; je-li poškozený mladší 18 let nebo je zbaven způsobilosti k právním úkonům anebo je jeho způsobilost k právním úkonům omezena, musí dát takový souhlas také jeho zákonný zástupce.

§ 8c

Pokud tento zákon nebo zvláštní právní předpis nestanoví jinak, nikdo nesmí bez souhlasu osoby, které se takové informace týkají, zveřejnit informace o nařízení či provedení odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu podle § 88 nebo informace z něj získané, údaje o telekomunikačním provozu zjištěné na základě příkazu podle § 88a, nebo informace získané sledováním osob a věcí podle § 158d odst. 2 a 3, umožňují-li zjištění totožnosti této osoby a nebyly-li použity jako důkaz v řízení před soudem.“.

4. V § 378 odst. 1 se slova „užije ustanovení § 8a“ nahrazují slovy „užijí ustanovení § 8a až 8c“.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o přestupcích

Čl. II

V zákoně č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění zákona č. 337/1992 Sb., zákona č. 344/1992 Sb., zákona č. 359/1992 Sb., zákona č. 67/1993 Sb., zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 134/1994 Sb., zákona č. 82/1995 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 279/1995 Sb., zákona č. 289/1995 Sb., zákona č. 112/1998 Sb., zákona č. 168/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 361/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., nálezu Ústavního soudu vyhlášeného pod č. 52/2001 Sb., zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 254/2001 Sb., zákona č. 265/2001 Sb., zákona č. 273/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 312/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., zákona č. 62/2002 Sb., zákona č. 78/2002 Sb., zákona č. 216/2002 Sb., zákona č. 259/2002 Sb., zákona č. 285/2002 Sb., zákona č. 311/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 218/2003 Sb., zákona č. 274/2003 Sb., zákona č. 362/2003 Sb., zákona č. 47/2004 Sb., zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 559/2004 Sb., zákona č. 586/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 379/2005 Sb., zákona č. 392/2005 Sb., zákona č. 411/2005 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 76/2006 Sb., zákona č. 80/2006 Sb., zákona č. 115/2006 Sb., zákona č. 134/2006 Sb., zákona č. 181/2006 Sb., zákona č. 213/2006 Sb., zákona č. 216/2006 Sb., zákona č. 225/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 215/2007 Sb., zákona č. 344/2007 Sb., zákona č. 376/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 274/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 314/2008 Sb., zákona č. 484/2008 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se § 26 včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o ochraně osobních údajů

Čl. III

Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 227/2000 Sb., zákona č. 177/2001 Sb., zákona č. 450/2001 Sb., zákona č. 107/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 310/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 439/2004 Sb., zákona č. 480/2004 Sb., zákona č. 626/2004 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 267/2006 Sb., zákona č. 342/2006 Sb., zákona č. 170/2007 Sb. a zákona č. 41/2009 Sb., se mění takto:

1. V části první nadpis hlavy VII zní: „SPRÁVNÍ DELIKTY“.

2. V § 44 a 45 se nadpisy zrušují.

3. Za § 44 se vkládá nový § 44a, který zní:

„§ 44a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 spáchaný tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem lze uložit pokutu do 5 000 000 Kč.“.

4. Za § 45 se vkládá nový § 45a, který zní:

„§ 45a

(1) Právnická osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší zákaz zveřejnění osobních údajů stanovený jiným právním předpisem.

(2) Za správní delikt podle odstavce 1 se uloží pokuta do 1 000 000 Kč.

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 spáchaný tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem se uloží pokuta do 5 000 000 Kč.“.

5. V § 46 odstavec 4 zní:

„(4) Správní delikty podle tohoto zákona projednává v prvním stupni Úřad.“.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna trestního zákona

Čl. IV

§ 178 zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění zákona č. 290/1993 Sb., zákona č. 148/1998 Sb. a zákona č. 101/2000 Sb., včetně nadpisu zní:

„§ 178

Neoprávněné nakládání s osobními údaji

(1) Kdo, byť i z nedbalosti, neoprávněně sdělí, zpřístupní, jinak zpracovává nebo si přisvojí osobní údaje o jiném shromážděné v průběhu trestního řízení nebo v souvislosti s výkonem veřejné správy a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají, bude potrestán odnětím svobody až na tři léta nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem.

(2) Stejně bude potrestán, kdo, byť i z nedbalosti, poruší právním předpisem stanovenou povinnost mlčenlivosti tím, že sdělí nebo zpřístupní osobní údaje o jiném získané v souvislosti s výkonem svého povolání, zaměstnání nebo funkce a způsobí tím vážnou újmu na právech nebo oprávněných zájmech osoby, jíž se osobní údaje týkají.

(3) Odnětím svobody na jeden rok až pět let nebo zákazem činnosti nebo peněžitým trestem bude pachatel potrestán,

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 tiskem, filmem, rozhlasem, televizí, veřejně přístupnou počítačovou sítí nebo jiným obdobně účinným způsobem, nebo

b) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 porušením povinností vyplývajících z jeho povolání, zaměstnání nebo funkce.“.

ČÁST PÁTÁ

ÚČINNOST

Čl. V

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Vlček v. r.

Klaus v. r.

Topolánek v. r.

53

NAŘÍZENÍ VLÁDY

ze dne 9. února 2009

o stanovení podmínek pro poskytování dotací na lesnicko-environmentální opatření

Vláda nařizuje podle § 2c odst. 5 zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 85/2004 Sb., a podle § 1 odst. 3 zákona č. 256/2000 Sb., o Státním zemědělském intervenčním fondu a o změně některých dalších zákonů (zákon o Státním zemědělském intervenčním fondu), ve znění zákona č. 441/2005 Sb.:

§ 1

Předmět úpravy

Toto nařízení upravuje v návaznosti na přímo použitelné předpisy Evropských společenství[1]) podmínky poskytování dotací na zlepšování druhové skladby lesních porostů (dále jen „titul zlepšování druhové skladby") ve formě částečné kompenzace újmy vzniklé ze snížení hospodářského využití lesů.

§ 2

Podmínky zařazení do titulu zlepšování druhové skladby

(1) Do titulu zlepšování druhové skladby může být podle přímo použitelného předpisu Evropských společenství upravujícího podporu rozvoje venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova[2]) zařazen žadatel, který hospodaří na lesním pozemku[3]) subjektů stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství[4]).

(2) Do titulu zlepšování druhové skladby nelze zařadit porostní skupinu[5]), která se nachází v katastrálních územích hlavního města Prahy[6]).

(3) Do titulu zlepšování druhové skladby lze zařadit porostní skupinu, která má etáž[5]), popřípadě etáže, splňující tyto podmínky:

a) věk je v roce podání žádosti o zařazení do titulu zlepšování druhové skladby (dále jen „žádost o zařazení") v rozpětí od 6 do 30 let včetně,

b) hodnota zakmenění, popřípadě součet hodnot zakmenění je minimálně sedm desetin plného zakmenění; zakmenění se pro potřeby tohoto nařízení stanoví podle počtu jedinců na ploše,

c) podíl melioračních a zpevňujících dřevin, jejichž seznam je pro účely tohoto nařízení stanoven pro jednotlivé cílové hospodářské soubory v příloze č. 1 k tomuto nařízení, převyšuje nejméně o 5 % hodnotu minimálního podílu melioračních a zpevňujících dřevin stanoveného vyhláškou upravující zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů[7]) a podle navýšeného podílu melioračních a zpevňujících dřevin v etáži, popřípadě v etážích, porostní skupina spadá do jedné ze tříd uvedených v příloze č. 2 k tomuto nařízení; podíl melioračních a zpevňujících dřevin se pro potřeby tohoto nařízení stanoví podle počtu jedinců na ploše,

(dále jen „zvolená porostní skupina").

---

[1]) Nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ze dne 20. září 2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1974/2006 ze dne 15. prosince 2006, kterým se stanoví podrobná pravidla pro použití nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 1975/2006 ze dne 7. prosince 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1698/2005, pokud jde o provádění kontrolních postupů a podmíněnosti s ohledem na opatření na podporu rozvoje venkova, v platném znění.
Nařízení Komise (ES) č. 796/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla pro podmíněnost, odlišení a integrovaný administrativní a kontrolní systém podle nařízení Rady (ES) č. 1782/2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce, v platném znění.

[2]) Čl. 47 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005.

[3]) § 3 odst. 1 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon).

[4]) Čl. 42 nařízení Rady (ES) č. 1698/2005.

[5]) Vyhláška č. 84/1996 Sb., o lesním hospodářském plánování.

[6]) Příloha k zákonu č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze.

[7]) Vyhláška č. 83/1996 Sb., o zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a o vymezení hospodářských souborů.

(4) Pokud je hlavní dřevina v etáži zároveň dřevinou meliorační a zpevňující podle přílohy č. 1 k tomuto nařízení, započítává se do minimálního podílu melioračních a zpevňujících dřevin a lze ji započítat do navýšeného podílu melioračních a zpevňujících dřevin pouze do výše 10 %; pro účely tohoto nařízení se po celou dobu trvání závazku za hlavní dřevinu považuje dřevina, která má nejvyšší zastoupení v etáži při zařazení.

(5) Je-li minimální stanovený podíl melioračních a zpevňujících dřevin podle vyhlášky upravující zpracování oblastních plánů rozvoje lesů a vymezení hospodářských souborů[7]) určen rozmezím podílu melioračních a zpevňujících dřevin, pro účely tohoto nařízení se za minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin považuje horní hranice tohoto rozmezí.

(6) V případě víceetážové zvolené porostní skupiny se celkový podíl melioračních a zpevňujících dřevin vypočte jako součet jednotlivých součinů parciálních ploch etáží, které splňují podmínku podle § 2 odst. 3 písm. a) a b), s dílčími podíly melioračních a zpevňujících dřevin pro danou etáž vydělený celkovou plochou zvolené porostní skupiny.

(7) Žadatel musí mít platný lesní hospodářský plán nebo lesní hospodářskou osnovu[5]) (dále jen „plán nebo osnova") pro zvolenou porostní skupinu, kterou hodlá zařadit do titulu zlepšování druhové skladby, uložené v digitální formě v Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů (dále jen „datový sklad").

(8) Žadatel v terénu viditelně označí hranice zvolené porostní skupiny, které nejsou jednoznačně identifikovatelné, a to způsobem, který popíše v projektu na titul zlepšování druhové skladby, jehož náležitosti jsou uvedeny v příloze č. 3 k tomuto nařízení.

§ 3

Žádost o zařazení

(1) Žádost o zařazení doručí žadatel Státnímu zemědělskému intervenčnímu fondu (dále jen „Fond") na jím vydaném formuláři pro příslušný kalendářní rok, a to do 15. května prvního roku příslušného dvacetiletého období.

(2) Žádost o zařazení se podává na období 20 let, které začíná dnem 1. ledna prvního roku dvacetiletého období, na které je podávána žádost o zařazení.

(3) Součástí žádosti o zařazení je

a) závazek žadatele, že po stanovenou dobu 20 let bude plnit podmínky tohoto nařízení na zařazené ploše zvolené porostní skupiny,

b) výpis z katastru nemovitostí pro pozemek, na kterém se nachází zvolená porostní skupina, který není starší 3 měsíců,

c) úředně ověřená kopie nájemní smlouvy nebo smlouvy o hospodaření s vlastníkem, popřípadě se spoluvlastníky většiny spoluvlastnických podílů[8]), umožňující dodržet závazek stanovený v písmenu a), není-li žadatelem vlastník, popřípadě spoluvlastník většiny spoluvlastnických podílů[8]),

d) písemný souhlas vlastníka, popřípadě spoluvlastníků většiny spoluvlastnických podílů[8]) se zařazením do titulu zlepšování druhové skladby, není-li žadatelem vlastník, popřípadě spoluvlastník většiny spoluvlastnických podílů[8]),

e) písemný souhlas žadatele nebo vlastníka s využitím dat z plánu nebo osnovy předaných do datového skladu pro účely správních řízení v rámci titulu zlepšování druhové skladby,

f) projekt na formuláři vydaném Fondem, jehož náležitosti jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto nařízení; aktuální údaje uvedené v projektu podle části II. písm. f) bodů 2 až 5 přílohy č. 3 k tomuto nařízení potvrdí odborný lesní hospodář,

g) stanovisko Ministerstva životního prostředí, vydané podle zákona upravujícího ochranu přírody a krajiny[9]), o tom, že se zvolená porostní skupina nachází na území Natura 2000[9]) nebo na zvláště chráněném území[9]), na formuláři vydaném Fondem, jde-li o zvolenou porostní skupinu, která se nachází nejméně z 50 % plochy na území těchto oblastí,

h) kopie lesnické mapy[5]) v měřítku 1 : 10 000, s vyznačením hranic zvolené porostní skupiny.

(4) Fond rozhodne o zařazení žadatele do titulu zlepšování druhové skladby, jestliže jsou splněny podmínky stanovené tímto nařízením.

(5) V období ode dne podání žádosti o zařazení do dne zařazení žadatele do titulu zlepšování druhové skladby podle odstavce 4 nelze v žádosti o zařazení zvýšit plochu zvolené porostní skupiny.

(6) Požádá-li žadatel o vyřazení z titulu zlepšování druhové skladby, Fond žadatele vyřadí, a pokud mu byla na základě žádosti poskytnuta dotace, Fond uloží její vrácení, není-li dále stanoveno jinak.

---

[8]) § 139 odst. 2 občanského zákoníku.

[9]) Zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.

§ 4

Žádost o poskytnutí dotace na titul zlepšování druhové skladby

(1) Žádost o poskytnutí dotace doručí žadatel každoročně po dobu 20 let Fondu na jím vydaném formuláři pro příslušný kalendářní rok, a to do 15. května[10]) kalendářního roku, za který má být dotace poskytnuta.

(2) Je-li žádost o poskytnutí dotace doručena po lhůtě uvedené v odstavci 1, Fond za podmínek stanovených přímo použitelným předpisem Evropských společenství[1]) poskytne dotaci v nižším rozsahu, popřípadě žádost o poskytnutí dotace zamítne.

(3) Žadatel, který je zařazen do titulu zlepšování druhové skladby, uvede v žádosti o poskytnutí dotace plochu zvolené porostní skupiny, na kterou žádá o poskytnutí dotace, požadované údaje z plánu nebo osnovy, jednoznačnou identifikaci[5]) etáží, které splňují podmínky uvedené v § 2 odst. 3, a potvrzení odborného lesního hospodáře, že nedošlo ke snížení zakmenění pod hodnotu sedm desetin plného zakmenění.

§ 5

Podmínky poskytnutí dotace na titul zlepšování druhové skladby

Dotace na titul zlepšování druhové skladby se poskytne, jestliže

a) je žadatel zařazen do titulu zlepšování druhové skladby,

b) Fond nezjistil u žadatele porušení podmínek titulu zlepšování druhové skladby v příslušném roce vedoucí ke snížení, neposkytnutí nebo vrácení dotace,

c) v etáži, popřípadě v etážích ve zvolené porostní skupině, které splňují podmínky uvedené v § 2 odst. 3 písm. a) a b), je po celou dobu trvání závazku podle § 3 odst. 3 písm. a) podíl melioračních a zpevňujících dřevin takový, aby zvolená porostní skupina náležela alespoň do třídy při zařazení podle přílohy č. 2 k tomuto nařízení,

d) etáž, popřípadě etáže ve zvolené porostní skupině, které splňují podmínky uvedené v § 2 odst. 3 písm. a) a c), mají po celou dobu trvání závazku podle § 3 odst. 3 písm. a) hodnotu zakmenění alespoň sedm desetin plného zakmenění,

e) jsou v terénu viditelně označeny hranice zvolené porostní skupiny, které nejsou jednoznačně identifikovatelné, v souladu s projektem na titul zlepšování druhové skladby nebo s oznámením podle § 8 odst. 6, po celou dobu trvání závazku podle § 3 odst. 3 písm. a),

f) žadatel, který současně zemědělsky obhospodařuje zemědělskou půdu vedenou v evidenci využití zemědělské půdy podle uživatelských vztahů[11]) (dále jen „evidence půdy"), se zaváže hospodařit a hospodaří na půdních blocích, popřípadě jejich dílech vedených na něj v evidenci půdy, v souladu s podmínkami dobrého zemědělského a environmentálního stavu uvedenými v příloze č. 4 k tomuto nařízení,

g) žadatel má po celou dobu trvání závazku podle § 3 odst. 3 písm. a) plán nebo osnovu pro zvolenou porostní skupinu uloženy v digitální formě v datovém skladu.

§ 6

Výše dotace

(1) Sazba dotace na titul zlepšování druhové skladby při podílu melioračních a zpevňujících dřevin převyšujícím stanovený minimální podíl ve zvolené porostní skupině

a) o 5 až 15 % činí 20 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok; v oblastech Natura 2000 a zvláště chráněných územích 25 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok,

b) nad 15 do 25 % činí 40 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok; v oblastech Natura 2000 a zvláště chráněných územích 49 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok,

c) nad 25 do 35 % činí 60 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok; v oblastech Natura 2000 a zvláště chráněných územích 74 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok,

d) nad 35 % činí 81 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok; v oblastech Natura 2000 a zvláště chráněných územích 97 EUR na 1 hektar zvolené porostní skupiny za kalendářní rok.

(2) Pokud zvolená porostní skupina leží nejméně z 50 % své plochy na území Natura 2000 nebo zvláště chráněném území, pro dotaci na zlepšování druhové

[10]) Čl. 8 nařízení Komise (ES) č. 1975/2006.

[11]) § 3a až 3i zákona č. 252/1997 Sb., o zemědělství, ve znění zákona č. 128/2003 Sb. a zákona č. 441/2005 Sb.

skladby se použije sazba pro tato území uvedená v odstavci 1.

(3) Výši platby Fond vypočte jako součin plochy zvolené porostní skupiny na lesním pozemku[3]), na kterou je poskytována dotace, a sazby uvedené v odstavci 1.

(4) Fond poskytne dotaci v měně České republiky; sazba dotace podle odstavce 1 se přepočte podle směnného kurzu, který je uveřejněn v prvním Úředním věstníku Evropské unie vydaném v kalendářním roce, za který se platba poskytuje, a který je uveden k datu, které je nejblíže začátku tohoto kalendářního roku.

§ 7

Změna plochy zvolené porostní skupiny

(1) Má-li žadatel v průběhu příslušného dvacetiletého období zájem o zařazení nové porostní skupiny do titulu zlepšování druhové skladby podle § 2, podá na tuto porostní skupinu novou žádost o zařazení pro nové dvacetileté období. Plnění podmínek se posuzuje u nové porostní skupiny zařazené do nového dvacetiletého období samostatně.

(2) Jestliže žadatel prokáže, že v průběhu příslušného dvacetiletého období došlo ke snížení celkové plochy zařazené do titulu zlepšování druhové skladby na základě

a) restituce[12]),
b) provedení pozemkové úpravy[13]),
c) zásahu vyšší moci[14]),
d) provedení změn v plánu nebo osnově u zvolené porostní skupiny, jestliže touto změnou nedošlo ke snížení celkové plochy o více než 15 % plochy zvolené porostní skupiny zařazené do tohoto titulu v rozhodnutí podle § 3 odst. 4, pokud nedošlo ke snížení plochy v důsledku prodeje,
e) zřízení stavby ve veřejném zájmu[15]), nebo
f) obnovy katastrálního operátu[16]), nebyla-li provedena na podkladě výsledků pozemkových úprav,

Fond žadateli poskytne dotaci za kalendářní rok, v němž došlo ke snížení plochy, s přihlédnutím k původní, nesnížené ploše uvedené v žádosti o poskytnutí dotace, dojde-li ke snížení plochy ve lhůtě podle odstavce 4; v následujících letech Fond poskytne dotaci odpovídající snížené ploše.

(3) Jestliže v průběhu příslušného dvacetiletého období dojde u žadatele ke snížení plochy na základě jiných skutečností než těch, které jsou uvedeny v odstavci 2, podá žadatel žádost o změnu žádosti o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok; Fond poskytne dotaci sníženou o poměrnou část odpovídající snížení plochy a zároveň rozhodne o vrácení dotace poskytnuté na plochu, o kterou byla původní plocha snížena.

(4) Žadatel podá Fondu žádost o snížení zařazené plochy, jestliže ke snížení plochy zařazené do tohoto titulu došlo v důsledku skutečností uvedených v odstavci 2 nebo 3 v období ode dne podání žádosti o poskytnutí dotace do 31. prosince příslušného kalendářního roku, nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku. Je-li žádost podána po tomto datu, Fond ji zamítne. Jestliže žadatel podá žádost o snížení zařazené plochy v důsledku skutečností uvedených v odstavci 2, nepodává s touto žádostí žádost o změnu žádosti o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok. Lhůty uvedené v tomto odstavci se nevztahují na oznámení zásahu vyšší moci[14]).

(5) Žadatel podá Fondu současně s žádostí o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok žádost o změnu zařazení, v níž uvede požadované snížení zařazené plochy v důsledku skutečností uvedených v odstavci 2 nebo 3, s výjimkou snížení oznámeného ve lhůtě podle odstavce 4.

(6) Fond na základě žádosti o změnu zařazení podané podle odstavce 4 nebo 5 rozhodne o zařazení do titulu zlepšování druhové skladby s přihlédnutím ke změně plochy. Podá-li žadatel žádost o změnu zařazení, ve které snižuje plochu podle odstavce 2 nebo 3 zařazenou do titulu zlepšování druhové skladby o veškerou zařazenou plochu, rozhodne Fond o vyřazení žadatele z titulu zlepšování druhové skladby; případná povinnost vrátit dotaci nebo její část tím není dotčena.

§ 8

Změny ve zvolené porostní skupině

(1) V případě snížení podílu melioračních a zpevňujících dřevin, ze kterého vyplývá změna třídy zvolené porostní skupiny v období ode dne podání žádosti

---

[12]) Zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

[13]) Zákon č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.

[14]) Čl. 47 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006.

[15]) § 170 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon).

[16]) § 13 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 120/2000 Sb.

o poskytnutí dotace do 31. prosince příslušného kalendářního roku, podá žadatel Fondu žádost o změnu zařazení, ve které uvede nový podíl melioračních a zpevňujících dřevin potvrzený odborným lesním hospodářem, nejpozději do 31. ledna následujícího kalendářního roku. Je-li žádost podána po tomto datu, Fond ji zamítne. Fond na základě žádosti o změnu zařazení rozhodne o změně zařazení do titulu zlepšování druhové skladby s přihlédnutím k ohlášené změně třídy.

(2) V případě snížení podílu melioračních a zpevňujících dřevin, ze kterého vyplývá změna třídy zvolené porostní skupiny, podá žadatel Fondu současně s žádostí o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok žádost o změnu zařazení, ve které uvede nový podíl melioračních a zpevňujících dřevin potvrzený odborným lesním hospodářem, s výjimkou snížení oznámeného ve lhůtě podle odstavce 1. Fond na základě žádosti o změnu zařazení rozhodne o změně zařazení do titulu zlepšování druhové skladby s přihlédnutím k ohlášené změně třídy.

(3) V případě zvýšení podílu melioračních a zpevňujících dřevin, ze kterého vyplývá změna třídy zvolené porostní skupiny, podá žadatel Fondu současně s žádostí o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok žádost o změnu zařazení, ve které uvede nový podíl melioračních a zpevňujících dřevin potvrzený odborným lesním hospodářem; dále je povinen dodržet podíl melioračních a zpevňujících dřevin alespoň pro tuto třídu do konce dvacetiletého závazku; Fond na základě žádosti o změnu zařazení rozhodne o změně zařazení do titulu zlepšování druhové skladby s přihlédnutím k ohlášené změně třídy.

(4) V případě změny identifikace zvolené porostní skupiny podá žadatel Fondu v dalším roce po prvním roce platnosti nového plánu nebo osnovy, současně s žádostí o poskytnutí dotace na příslušný kalendářní rok, žádost o změnu zařazení, ve které uvede původní identifikaci a identifikaci z nového plánu nebo osnovy, které žadatel předal v digitální podobě do datového skladu; Fond na základě žádosti o změnu zařazení rozhodne o změně zařazení do titulu zlepšování druhové skladby s přihlédnutím k ohlášené změně identifikace.

(5) V prvním roce platnosti nového plánu nebo osnovy pro zvolenou porostní skupinu Fond při kontrole v daném roce ke změnám týkajícím se plánu nebo osnovy nepřihlíží; případná povinnost vrátit dotaci nebo její část tím není dotčena.

(6) Žadatel předloží Fondu oznámení s novým popisem označení hranic zvolené porostní skupiny, které nejsou jednoznačně identifikovatelné, pokud došlo ke změně jejich označení.

§ 9

Snížení nebo neposkytnutí dotace

(1) Zjistí-li Fond, že žadatel porušil podmínku uvedenou v § 5 písm. c), a to tak, že snížil podíl melioračních a zpevňujících dřevin ve zvolené porostní skupině nejvýše o jednu třídu uvedenou v tabulce tříd navýšeného podílu melioračních a zpevňujících dřevin v příloze č. 2 k tomuto nařízení, sníží dotaci o 50 % a od roku porušení Fond nadále poskytne dotaci ve výši 50 % dotace příslušné pro třídu, do které zvolená porostní skupina náleží podle § 6 odst. 1, a to na plochu celé zvolené porostní skupiny, na které byla podmínka porušena.

(2) Pokud Fond provedl změnu zařazení podle § 8 odst. 1 nebo 2, žadateli poskytuje dotaci podle odstavce 1 a žadatel poté zvýší podíl melioračních a zpevňujících dřevin, ze kterého vyplývá zvýšení třídy, poskytne Fond od roku této změny nadále dotaci ve výši 50 % dotace příslušné pro třídu, do které zvolená porostní skupina náleží podle § 6 odst. 1.

(3) Zjistí-li Fond, že žadatel porušil podmínku uvedenou v § 5 písm. e), sníží dotaci za příslušný kalendářní rok, vypočtenou podle § 6, o 3 %.

(4) Pokud žadatel poruší v souvislosti s plněním podmínky uvedené v § 5 písm. f) jakoukoliv podmínku uvedenou v příloze č. 4 k tomuto nařízení z nedbalosti[17]), bude mu dotace v rámci titulu zlepšování druhové skladby snížena podle rozsahu výměry, na které byla podmínka porušena, a to

a) v rozsahu nižším nebo rovném 3 % z celkové výměry všech půdních bloků, popřípadě jejich dílů evidovaných v evidenci půdy na žadatele (dále jen „celková výměra"), bude dotace, vypočtená podle § 6 a po případném uplatnění odstavce 1 nebo 2, snížena o 1 %,

b) v rozsahu vyšším než 3 % a nižším nebo rovném 30 % z celkové výměry bude dotace, vypočtená podle § 6 a po případném uplatnění odstavce 1 nebo 2, snížena o 3 %,

c) v rozsahu vyšším než 30 % z celkové výměry bude dotace, vypočtená podle § 6 a po případném uplatnění odstavce 1 nebo 2, snížena o 5 %.

(5) Pokud žadatel poruší v souvislosti s plněním podmínky uvedené v § 5 písm. f) jakoukoliv podmínku uvedenou v příloze č. 4 k tomuto nařízení úmyslně[18]), bude mu dotace v rámci titulu zlepšování druhové skladby snížena nebo mu nebude poskytnuta podle rozsahu výměry, na které byla podmínka porušena, a to

a) v rozsahu nižším nebo rovném 3 % z celkové výměry bude dotace, vypočtená podle § 6 a po pří-

[17]) Čl. 66 nařízení Komise (ES) č. 796/2004.

[18]) Čl. 67 nařízení Komise (ES) č. 796/2004.

padném uplatnění odstavce 1 nebo 2, snížena o 20 %,

b) v rozsahu vyšším než 3 % a nižším nebo rovném 30 % z celkové výměry bude dotace, vypočtená podle § 6 a po případném uplatnění odstavce 1 nebo 2, snížena o 50 %,

c) v rozsahu vyšším než 30 % z celkové výměry nebude dotace, vypočtená podle § 6, poskytnuta.

(6) Zjistí-li Fond, že žadatel nepodal žádost o změnu zařazení podle skutečností uvedených v § 8 odst. 1 nebo 2, nebude žadateli na zvolenou porostní skupinu, na které porušil podmínku, poskytnuta dotace na příslušný kalendářní rok.

§ 10

Vrácení dotace a vyřazení z titulu zlepšování druhové skladby

(1) Zjistí-li Fond, že u zvolené porostní skupiny byla v průběhu příslušného dvacetiletého období porušena podmínka podle § 5 písm. c) a pokud se na tuto zvolenou porostní skupinu nevztahuje § 9 odst. 1, vyřadí Fond zvolenou porostní skupinu z titulu zlepšování druhové skladby a žadatel je povinen vrátit dotaci poskytnutou na plochu celé zvolené porostní skupiny, na které byla podmínka porušena.

(2) Pokud Fond provedl změnu zařazení podle § 8 odst. 1 nebo 2, žadateli poskytuje dotaci podle § 9 odst. 1 a žadatel poté sníží podíl melioračních a zpevňujících dřevin, ze kterého vyplývá snížení třídy, vyřadí Fond porostní skupinu z titulu zlepšování druhové skladby a žadatel je povinen vrátit dotaci poskytnutou na plochu celé zvolené porostní skupiny.

(3) Zjistí-li Fond, že u zvolené porostní skupiny byla v průběhu příslušného dvacetiletého období porušena podmínka podle § 5 písm. d) nebo g), vyřadí Fond zvolenou porostní skupinu z titulu zlepšování druhové skladby a žadatel je povinen vrátit dotaci poskytnutou na plochu celé zvolené porostní skupiny, na které byla podmínka porušena.

(4) Fond neuloží vrácení dotace, nesplní-li žadatel závazek podle § 3 odst. 3 písm. a) v důsledku

a) restituce[12]),

b) provedení pozemkové úpravy[13]),

c) zřízení stavby ve veřejném zájmu[15]), nebo

d) obnovy katastrálního operátu[16]), nebyla-li provedena na podkladě výsledků pozemkových úprav.

(5) Fond neuloží vrácení dotace, dojde-li u žadatele k nesplnění závazku podle § 3 odst. 3 písm. a) v případě stanoveném v přímo použitelném předpise Evropských společenství[19]), v důsledku převodu nebo přechodu vlastnického práva všech zvolených porostních skupin fyzické osoby nebo zániku právnické osoby bez likvidace[20]) anebo v důsledku převodu, nájmu nebo prodeje celého podniku[21]) a jestliže se právní nástupce zaniklé osoby nebo nabyvatel nebo nový uživatel podniku dříve obhospodařovaného žadatelem (dále jen „nabyvatel“) písemně zaváže v plném rozsahu pokračovat v plnění podmínek titulu zlepšování druhové skladby.

(6) Jestliže se nabyvatel písemně zavázal v plném rozsahu pokračovat v plnění podmínek titulu zlepšování druhové skladby na nabyté ploše podle odstavce 5 a došlo-li v průběhu období, na které byl původní žadatel nebo nabyvatel zařazen do tohoto titulu, ke snížení zařazené plochy podle § 7 odst. 3 nebo k porušení jiných podmínek tohoto titulu na ploše, na kterou byla dotace poskytnuta, rozhodne Fond o vrácení poměrné části dotace nabyvatelem za období, na které byl původní žadatel nebo nabyvatel zařazen.

(7) Rozhodne-li Fond o vrácení dotace či její části, žadatel vrátí dotaci na příslušný bankovní účet Fondu, ze kterého mu byla poskytnuta.

§ 11

Společná ustanovení

(1) Jestliže nebyly dodrženy podmínky stanovené tímto nařízením v důsledku zásahu vyšší moci[14]), ustanovení § 9 a 10 se nepoužijí.

(2) Fond při výpočtu číselných údajů podle tohoto nařízení použije matematické zaokrouhlování na 2 desetinná místa.

§ 12

Účinnost

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. března 2009.

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

Ministr zemědělství:

Mgr. **Gandalovič** v. r.

[19]) Čl. 44 nařízení Komise (ES) č. 1974/2006.

[20]) § 68 obchodního zákoníku.

[21]) § 476 až 488i obchodního zákoníku.

Příloha č. 1 k nařízení vlády č. 53/2009 Sb.

Meliorační a zpevňující dřeviny stanovené pro účely tohoto nařízení podle hospodářských souborů

Kategorie lesa	Cílový hospodářský soubor	Meliorační a zpevňující dřeviny	Minimální podíl melioračních a zpevňujících dřevin
Lesy hospodářské/Lesy zvláštního určení*)	13	BK, DB, JŘ, JD, HB, LP	15
	19	LP, JV, HB, BB, BŘK, DB, BK, JL, OLL, VR, OS, JD	15
	21	BK, DB, LP, HB, JS, JL, JD, JV, BŘK, BB, TS	30
	23	BK, DB, LP, HB, JD	25
	25	BK, LP, HB, JV, JS, JL, JD, TŘ, BŘK, BB, DB	20
	27	BK, DB, JD, OS	20
	29	DB, OLL, VR, JV	70
	31	BK, DB, LP, JD, HB, JV, BŘK, TŘ, JS, JL	30
	35	BK, DB, JV, JS, LP, JD, JL, HB, BŘK, TŘ	70
	39	DB, JD, OS	10
	41	BK, JD, LP, DB, JV, JS, JL	30
	43	BK, JD, LP, DB, HB	25
	45	BK, JD, LP, JV, JS, JL, DB, HB, TŘ	25
	47	BK, JD, DB, LP, JV, JS, JL, HB	25
	51	BK, JD, JV, LP, JS, JL	30
	53	BK, JD, LP	25
	55	BK, JD, JV, JL, LP, JS, TŘ	25
	57	BK, JD, JV, JS, JL, LP, OS	25
	59	BK, JD, DB, JV, LP, OLL, OS	20
	71	BK, JD, JV, JŘ	15
	73	BK, JD, JŘ	15
	75	BK, JD, JV, JŘ	15
	77	BK, JD, JV, JŘ	10
	79	JD, JŘ	5
Lesy ochranné	01	dřeviny podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 83/1996 Sb., s výjimkou břízy	podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 83/1996 Sb.
	02	BK, JŘ, JV	+
	03	JŘ	+

*) Číselné označení cílového hospodářského souboru lesů zvláštního určení se řídí vyhláškou č. 83/1996 Sb. (§ 2 odst. 3).

Vysvětlivky:

BB – javor babyka
BK – buk lesní
BŘK – jeřáb břek
DB – dub zimní/letní
HB – habr obecný
JD – jedle bělokorá
JL – jilm horský/habrolistý/vaz
JŘ – jeřáb ptačí
JS – jasan ztepilý
JV – javor mléč/klen
LP – lípa velkolistá/malolistá
OLL – olše lepkavá
OS – topol osika
TŘ – třešeň ptačí
TS – tis červený
VR – vrba bílá, křehká

Příloha č. 2 k nařízení vlády č. 53/2009 Sb.

Třídy navýšeného podílu melioračních a zpevňujících dřevin

Třída	Navýšený podíl v %
I.	od 5 do15
II.	nad 15 do 25
III.	nad 25 do 35
IV.	nad 35

Příloha č. 3 k nařízení vlády č. 53/2009 Sb.

Náležitosti projektu na titul zlepšování druhové skladby

Povinné údaje uváděné v projektu:

I. Identifikace žadatele:

a) je-li fyzickou osobou:

1. jméno, popřípadě jména, příjmení, titul, popřípadě název nebo obchodní firma,
2. rodné číslo,

b) je-li právnickou osobou:

1. obchodní firma nebo název právnické osoby,
2. identifikační číslo.

II. Identifikace zvolené porostní skupiny:

a) Plán nebo osnova
   1. název
   2. kód
   3. platnost
b) Oddělení
c) Dílec
d) Porost
e) Porostní skupina
   1. plocha
   2. katastrální území (kód)
   3. číslo parcely
f) Etáž, popřípadě etáže splňující podmínky uvedené v § 2
   1. věk
   2. zakmenění
   3. hospodářský soubor, u lesů ochranných zároveň označení souboru lesního typu
   4. hlavní dřevina (podle § 2 odst. 4)
   5. podíl melioračních a zpevňujících dřevin

III. Popis vyznačení hranic zvolené porostní skupiny v terénu

Příloha č. 4 k nařízení vlády č. 53/2009 Sb.

Podmínky dobrého zemědělského a environmentálního stavu

1. Nedochází k rušení krajinných prvků, kterými jsou meze, terasy, skupiny dřevin, stromořadí a travnaté údolnice.

2. Kukuřice, brambory, řepa, bob setý, sója nebo slunečnice nejsou pěstovány na půdních blocích, popřípadě jejich dílech s průměrnou sklonitostí převyšující 12 stupňů.

3. Zapravování kejdy nebo močůvky do půdy nejdéle do 24 hodin po jejich aplikaci, s výjimkou řádkového přihnojování porostů hadicovými aplikátory, na půdních blocích, popřípadě jejich dílech s evidovaným druhem zemědělské kultury orná půda a s průměrnou sklonitostí převyšující 3 stupně, pokud tuto aplikaci nevylučuje jiný právní předpis[22)].

4. Nedošlo ke změně zemědělské kultury travní porost na zemědělskou kulturu orná půda.

5. Nedošlo k pálení bylinných zbytků na půdních blocích, popřípadě jejich dílech.

[22)] Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů. Nařízení vlády č. 103/2003 Sb., o stanovení zranitelných oblastí a o používání a skladování hnojiv a statkových hnojiv, střídání plodin a provádění protierozních opatření v těchto oblastech, ve znění pozdějších předpisů.

54

NÁLEZ

Ústavního soudu

Jménem republiky

Ústavní soud rozhodl dne 9. prosince 2008 v plénu ve složení Stanislav Balík, František Duchoň, Vlasta Formánková, Vojen Güttler, Ivana Janů, Vladimír Kůrka, Dagmar Lastovecká, Jiří Mucha, Jan Musil, Jiří Nykodým, Pavel Rychetský, Miloslav Výborný, Eliška Wagnerová a Michaela Židlická o návrhu Městského soudu v Praze podaném podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky na vyslovení protiústavnosti ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb.,

takto:

Ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb., a to text „Prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkursu se plátci vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu.“, bylo v rozporu s čl. 11 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.

Odůvodnění

I.
Vymezení věci a rekapitulace návrhu

1. Ústavnímu soudu byl doručen dne 19. 6. 2006 návrh Městského soudu v Praze na zrušení ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to textu „Prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkursu se plátci vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu.“ (dále též jen „napadené ustanovení“).

2. Navrhovatel tak učinil poté, co v souvislosti se svou rozhodovací činností v souladu s čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) dospěl k závěru, že ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, jehož má být při řešení věci sp. zn. 11 Ca 253/2005 použito, je v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).

3. V uvedené věci sp. zn. 11 Ca 253/2005 je Městským soudem v Praze rozhodováno o žalobě JUDr. J. L., správkyně konkursní podstaty úpadce O.S.A., spol. s r. o., proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Prahu 7 ze dne 9. 8. 2005 č. j. 76204/05/007914/3347, kterým tento zamítl reklamaci žalobkyně proti jeho rozhodnutí ze dne 18. 7. 2005 č. j. 69719/05/007914/3347. Tímto rozhodnutím Finanční úřad pro Prahu 7 rozhodl o převedení přeplatku úpadce O.S.A., spol. s r. o., na dani z přidané hodnoty (dále též jen „DPH“) ve výši 3 668 Kč vykázaného ke dni 18. 7. 2005 na úhradu nedoplatku dotčené společnosti na dani z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti a funkčních požitků vykázaného ke dni 18. 7. 2005 ve výši 1 825 711 Kč. Žalobkyně v podaném návrhu namítá, že přeplatek na dani, který vznikl po prohlášení konkursu, je majetkovou hodnotou náležející do konkursní podstaty a finanční úřady jsou povinny řídit se ustanovením § 14 zákona č. 328/1991 Sb., o konkursu a vyrov-

nání, ve znění pozdějších předpisů, (dále též jen „zákon o konkursu a vyrovnání" nebo „ZKV") a respektovat skutečnost, že započtení na majetek patřící do konkursní podstaty není možné.

4. Městský soud v Praze při projednávání věci zaujal názor, že ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, a to text: „Prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkursu se plátci vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu.", jehož použití se v dané věci nabízí, je v rozporu s ústavním pořádkem České republiky, konkrétně s článkem 11 Listiny, a proto podal návrh na zrušení tohoto ustanovení podle čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť je tímto ustanovením vázán.

5. V odůvodnění svého návrhu Městský soud v Praze argumentuje nálezem Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 544/02 [nález ze dne 7. 4. 2005 (N 76/37 SbNU 75)]*, z něhož vyplývá závěr, že pokud obecný soud postupoval v rozporu s kogentní normou [§ 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkursu a vyrovnání] a nerespektoval tak cíl tohoto zákona, neodůvodněně tak zvýhodnil jednoho z věřitelů, tedy stát zastoupený finančními orgány. Současně navrhovatel připomíná, že vztah správce konkursní podstaty a správce daně v daňovém řízení je vztahem veřejnoprávním. Proto také otázka, zda správce konkursní podstaty má či nemá právo na vrácení přeplatku na dani či jakým způsobem má být naloženo s vratitelným přeplatkem, může být posuzována a rozhodována jen z hledisek a podle právních předpisů veřejnoprávních, nikoli podle těch, které upravují vztahy soukromoprávní. Taktéž přeplatek na dani ve smyslu ustanovení § 64 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o správě daní a poplatků") je právním pojmem veřejného práva. V závěru návrhu Městský soud v Praze shrnuje s poukazem na konstantní rozhodovací praxi Ústavního soudu, že nesprávnou aplikací normy jednoduchého práva, která v posuzovaném případě umožňuje neodůvodněné zvýhodnění státu jako jednoho z věřitelů, by došlo k porušení ústavně zaručeného práva (čl. 11 Listiny), a proto navrhuje, aby Ústavní soud napadené ustanovení zrušil dnem, který v nálezu stanoví.

6. V průběhu řízení Městský soud v Praze navrhl ve smyslu ustanovení § 63 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, a § 95 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, změnu původního návrhu, a to aby Ústavní soud vyslovil, že ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před 1. 1. 2008, tj. ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb., (dále též jen „zákon č. 235/2004 Sb." nebo „zákon o DPH") bylo v rozporu s čl. 11 odst. 1 Listiny. Svůj návrh Městský soud v Praze odůvodnil skutečností, že napadené ustanovení bylo zákonem č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, (dále jen „zákon č. 296/2007 Sb.") zrušeno, nicméně jeho zrušení nemění nic na tom, že napadené ustanovení musí být i nadále aplikováno na právní vztahy nastalé za doby jeho platnosti a působnosti.

II.
Rekapitulace podstatných částí vyjádření účastníků řízení

7. Podle § 42 odst. 4 a § 69 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o Ústavním soudu") zaslal Ústavní soud předmětný návrh účastníkům řízení – Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky.

8. Ve svém vyjádření ze dne 13. 6. 2007 předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky Ing. Miloslav Vlček uvádí, že právní úprava vracení nadměrného odpočtu v § 105 zákona o DPH byla do zákona převzata z předcházejícího zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, jak je uvedeno i v důvodové zprávě k zákonu. Při schvalování napadeného ustanovení vycházel zákonodárce ze skutečnosti, že daňové řízení je realizace práv a povinností daňového subjektu vůči státu reprezentovanému správcem daně. Vztah daňového subjektu a správce daně, který upravují předpisy o daňo-

* Pozn. red.: Sbírka nálezů a usnesení Ústavního soudu, svazek 37, nález č. 76, str. 75

vém řízení, je pak založen na nerovnosti, přičemž cílem daňových předpisů je výběr daně tak, aby nebyly zkráceny příjmy státu. Nadměrný odpočet na dani z přidané hodnoty v případě, kdy převýší odpočet daně daň na výstupu, je koncipován jako platba daně, která je správcem daně použita na úhradu daňových povinností podle § 59 odst. 5 zákona o správě daní a poplatků nebo k úhradě případného nedoplatku na jiné dani, popřípadě u jiného správce daně za stanovených podmínek. Zákonodárný sbor, který zákon č. 235/2004 Sb. schválil, jednal v přesvědčení, že přijatý zákon je v souladu s Ústavou, ústavním pořádkem a naším právním řádem. Je na Ústavním soudu, aby v souvislosti s podaným návrhem na zrušení ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb. posoudil ústavnost uvedeného ustanovení a vydal příslušné rozhodnutí.

9. Ve vyjádření Senátu Parlamentu České republiky ze dne 14. 6. 2007 jeho předseda MUDr. Přemysl Sobotka připomíná, že se Senát k problematice úpravy obsažené v § 105 odst. 1 zákona o DPH již vyslovil ve svém vyjádření č. j. 10412/06 ze dne 17. října 2006 ve věci sp. zn. Pl. ÚS 12/06 [nález ze dne 2. 7. 2008 (vyhlášen pod č. 342/2008 Sb.)]. Dále uvádí, že argumentace navrhovatele opírající se pouze o dřívější rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 544/02 (viz výše) se nezdá být přesvědčivá, neboť § 105 zákona o DPH již explicitně, na rozdíl od právního stavu platného do 30. dubna 2004, za něhož bylo vydáno výše uvedené rozhodnutí, obsahuje v podstatě výjimku z režimu zákona o konkursu a vyrovnání. Novelou zákona o konkursu a vyrovnání č. 27/2000 Sb., účinnou od 1. května 2000, dal zákonodárce sice jasně najevo, že nadále nebude privilegovat stát ohledně jeho pohledávek vůči úpadcům, přičemž privilegované postavení státu trvalo takřka desetiletí a týkalo se nejenom pohledávek daňových (šlo dále o poplatky, cla a příspěvky na sociální zabezpečení, pokud vznikly nejdéle tři roky před prohlášením konkursu a v průběhu konkursu), avšak přijetím nového zákona o DPH jakoby tento postoj zrevidoval a odsouhlasil spolu s novým zákonem, že v případě nadměrného odpočtu daně z přidané hodnoty se stát nebude s ostatními věřiteli „dělit". Je na posouzení Ústavního soudu, zda výjimka uvedená v § 105 odst. 1 větě třetí zákona o DPH, která zajišťuje státu z fiskálních důvodů „vyšší nároky" na uspokojení jeho pohledávek než ostatním věřitelům zúčastněným na konkursu, je tou úpravou, kterou Ústavní soud ve smyslu rozhodnutí sp. zn. I. ÚS 544/02 pokládal za úpravu ústavně konformní a obhajitelnou.

III.
Dikce napadeného právního ustanovení

10. Ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před 1. 1. 2008, tj. před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb., zní: „Prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkursu se plátci vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu.".

11. Novelou provedenou zákonem č. 296/2007 Sb. byla předmětná věta třetí prvního odstavce § 105 zákona o DPH zrušena s účinností od 1. 1. 2008.

IV.
Posouzení zákona z hlediska jeho přijetí a vydání ústavně předepsaným způsobem

12. Ústavní soud v souladu s ustanovením § 68 odst. 2 zákona o Ústavním soudu nejdříve posoudil, zda zákon, u něhož je namítána protiústavnost napadeného ustanovení (ve znění platném ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí finančního úřadu, tj. ke dni 9. 8. 2005), byl přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

13. Ústavní soud ověřil, že zákon č. 235/2004 Sb. byl schválen Poslaneckou sněmovnou dne 26. února 2004 na 27. schůzi, kdy pro něj z přítomných 187 poslanců hlasovalo 94 poslanců a 93 bylo proti. Dne 12. 3. 2004 byl návrh zákona postoupen Senátu, který jej schválil dne 1. 4. 2004 na své 14. schůzi, kdy ze 73 přítomných senátorů pro něj hlasovalo 37 senátorů a 31 bylo proti. Prezident zákon nepodepsal a vrátil jej Poslanecké sněmovně, která o něm hlasovala na své 30. schůzi dne

22. dubna 2004. Z přítomných 184 poslanců hlasovalo 101 pro, proti bylo 83. Zákon byl vyhlášen ve Sbírce zákonů pod č. 235/2004 Sb. dne 23. 4. 2004, jeho účinnost nastala 1. 5. 2004.

14. Ústavní soud proto konstatuje, že zákon byl řádně přijat a vydán v mezích Ústavou stanovené kompetence a ústavně předepsaným způsobem.

V.
Posouzení příslušnosti Ústavního soudu k projednání podaného návrhu a aktivní legitimace navrhovatele

15. Ústavní soud si musel nejprve zodpovědět otázku, zda mu přísluší meritorně projednávat podaný návrh, když předmětné ustanovení zákona o DPH, jehož zrušení a posléze změnou návrhu vyslovení jeho protiústavnosti se navrhovatel domáhal, bylo novelou provedenou zákonem č. 296/2007 Sb. s účinností od 1. 1. 2008 zrušeno. Napadené ustanovení ve znění před novelizací provedenou zákonem č. 296/2007 Sb. však bylo v dané věci aplikováno, tedy i v řízení o podané žalobě bude muset být aplikace tohoto ustanovení navrhovatelem přezkoumána.

16. Podle § 67 odst. 1 zákona o Ústavním soudu je sice dán důvod zastavení řízení, jestliže zákon, jiný právní předpis nebo jejich jednotlivá ustanovení, jejichž zrušení je navrhováno, pozbudou platnosti před skončením řízení před Ústavním soudem. Jak však Ústavní soud vyslovil již v nálezu sp. zn. Pl. ÚS 38/06 [nález ze dne 6. 2. 2007 (vyhlášen pod č. 84/2007 Sb., dostupný též na http://nalus.usoud.cz)], podle právního názoru plynoucího z nálezu sp. zn. Pl. ÚS 33/2000 [nález ze dne 10. 1. 2001 (N 5/21 SbNU 29; vyhlášen pod č. 78/2001 Sb.)] je Ústavní soud podle čl. 95 odst. 2 Ústavy příslušný meritorně přezkoumat ústavnost napadeného ustanovení, i když bylo již zrušeno (změněno), a to za podmínky, že adresátem tvrzeného důvodu protiústavnosti je veřejná moc, a nikoli subjekt soukromého práva. Vzhledem k tomu, že v dané věci je adresátem tvrzeného důvodu protiústavnosti veřejná moc, jsou v kontextu citovaného právního názoru vyjádřeného ve věci sp. zn. Pl. ÚS 38/06 splněny podmínky pro meritorní projednatelnost podaného návrhu.

17. Nyní projednávaným návrhem navrhovatel splnil podmínky čl. 95 odst. 2 Ústavy, neboť se jím domáhá vyslovení protiústavnosti ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona o DPH, které souvisí s jeho rozhodovací činností, a proto je tento soud oprávněným navrhovatelem podle čl. 95 odst. 2 Ústavy.

VI.
Ústní jednání

18. Podle ustanovení § 44 odst. 2 zákona o Ústavním soudu může Ústavní soud se souhlasem účastníků od ústního jednání upustit, nelze-li od tohoto jednání očekávat další objasnění věci. Vzhledem k tomu, že navrhovatel v přípisu ze dne 29. 5. 2008, předseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve svém vyjádření ze dne 13. 6. 2007 a předseda Senátu Parlamentu České republiky v přípisu ze dne 22. 5. 2008 vyjádřili svůj souhlas s upuštěním od ústního jednání, a dále vzhledem k tomu, že Ústavní soud má za to, že od jednání nelze očekávat další objasnění věci, bylo od ústního jednání v předmětné věci upuštěno.

VII.
Dosavadní judikatura Ústavního soudu vztahující se k posuzované problematice

19. Ústavní soud se již problematikou přípustnosti započtení daňových přeplatků na dani z přidané hodnoty na úhradu daňových nedoplatků v případě, že daňovým subjektem je úpadce, na jehož majetek byl prohlášen konkurs, zabýval v řadě svých senátních nálezů, např. v nálezech sp. zn. I. ÚS 544/02 (viz výše), sp. zn. II. ÚS 35/05 [nález ze dne 20. 12. 2005 (N 232/39 SbNU 457)], sp. zn. III. ÚS 648/04 [nález ze dne 28. 7. 2005 (N 145/38 SbNU 135)], sp. zn. III. ÚS 41/05 [nález ze dne

18. 1. 2006 (N 19/40 SbNU 147)], sp. zn. IV. ÚS 408/05 [nález ze dne 31. 7. 2006 (N 146/42 SbNU 177)]. K návrhu Nejvyššího správního soudu na zrušení ustanovení § 37a zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon č. 588/1992 Sb."), § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb. a § 64 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků se pak Ústavní soud předmětnou problematikou obsáhle zabýval v plenárním nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/06 [nález ze dne 2. 7. 2008 (vyhlášen pod č. 342/2008 Sb., dostupný též na http://nalus.usoud.cz)]. Závěry, ke kterým Ústavní soud dospěl ve výše citovaných nálezech, lze vztáhnout i na nyní posuzovanou věc.

20. Ústavní soud zde předně konstatoval, že z čl. 11 Listiny nelze žádnou interpretací dovodit zvýšenou ochranu práv státu jako vlastníka v daňových věcech reprezentovaného správcem daně, která by v případech vyhlášených konkursů vedla k jeho zvýhodnění a přiznávala mu privilegované postavení vůči ostatním konkursním věřitelům v souvislosti se započtením daňového přeplatku na úhradu daňového nedoplatku.

21. Otázkou možnosti započtení soukromoprávní a veřejnoprávní pohledávky, tj. zda ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) zákona o konkursu a vyrovnání může jako ustanovení předpisu soukromoprávního zakotvit nepřípustnost takového započtení vedle soukromoprávních pohledávek i u pohledávek veřejnoprávních, vznesenou navrhovatelem i v nyní posuzované věci, se Ústavní soud podrobně zabýval ve shora zmíněném nálezu sp. zn. III. ÚS 648/04 (viz výše). Jak v tomto nálezu Ústavní soud uvádí, nelze z dosavadní judikatury Ústavního soudu v tomto směru vyvodit zobecnění ohledně vyloučení možnosti vzájemného započtení soukromoprávních a veřejnoprávních pohledávek. Posouzení přípustnosti takovéhoto započtení odvisí od konkrétní pozitivněprávní úpravy, přičemž lze v této souvislosti odkázat na právní názor obsažený v nálezu Nejvyššího správního soudu ČSR ze dne 14. října 1932 č. 15.605 (Boh. A 10072/32), dle něhož „k tomu, aby právního institutu kompensace, zavedeného v právu soukromém, mohlo být použito též v oboru práva veřejného, je zapotřebí zvláštního právního předpisu". V otázce, zda za takovýto zvláštní právní předpis obsahující nepřípustnost kompenzace nejen soukromoprávních, nýbrž rovněž soukromoprávních a veřejnoprávních pohledávek lze považovat i ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV, vyšel Ústavní soud z konstatování, že v případě konfliktu dvou úprav jednoduchého práva stejného stupně právní síly, jež nota bene nejsou ve vztahu inkluze, nýbrž překrývání, je určení toho, která je úpravou obecnou a která speciální, dáno předmětem řízení (jenž je vymezen procesním návrhem). Obecnou je tedy právní úprava, jež z pohledu práva jednoduchého *prima facie* návrhem vymezený předmět řízení reguluje.

22. V uvedeném nálezu sp. zn. III. ÚS 648/04, stejně jako v plenárním nálezu sp. zn. Pl. ÚS 12/06 (oba viz výše), Ústavní soud, vycházeje ze zásady priority ústavně konformní interpretace jednoduchého práva, dospěl k závěru, dle něhož ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV je zvláštním právním předpisem zakotvujícím nepřípustnost kompenzace nejen soukromoprávních, nýbrž rovněž soukromoprávních a veřejnoprávních pohledávek. Jako takové má proto ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV v pozici speciální úpravy přednost před úpravou obecnou obsaženou v ustanoveních § 59 odst. 3 písm. e), § 40 odst. 11 a § 64 odst. 2 zákona o správě daní a poplatků, přičemž ústavně konformním výkladem uvedených ustanovení dochází k naplnění účelu a cílů zákona o konkursu a vyrovnání.

VIII.
Obsahový soulad napadeného zákonného ustanovení s ústavním pořádkem

23. Po provedené rekapitulaci dosavadní judikatury přistoupil Ústavní soud k posouzení obsahu napadeného ustanovení z hlediska jeho souladu s ústavním pořádkem České republiky [čl. 87 odst. 1 písm. a) Ústavy].

24. Shora zmíněné senátní nálezy a plenární nález Ústavního soudu k započtení daňových přeplatků na dani z přidané hodnoty posuzovaly předmětnou problematiku ochrany vlastnických práv konkursních věřitelů proti zvýhodněné ochraně práv státu jako vlastníka v postavení konkursního věřitele z hlediska dřívější právní úpravy daně z přidané hodnoty stanovené zákonem č. 588/1992 Sb. Nyní posuzovaný návrh se vztahuje k právní úpravě daně z přidané hodnoty stanovené navazujícím záko-

nem č. 235/2004 Sb. účinným od 1. 5. 2004. Předmětná pozdější právní úprava v § 105 odst. 1 větě třetí zákona o DPH oproti předchozí právní úpravě výslovně stanovila, že „prohlášením konkursu se daňové řízení nepřerušuje a po prohlášení konkursu se plátci vrátí vyměřený nadměrný odpočet, pokud nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu". Zákonodárce tak pro období od 1. 5. 2004 do 31. 12. 2007 (tj. do novely provedené zákonem č. 296/2007 Sb.) upravil započtení daňového přeplatku na úhradu daňového nedoplatku kogentní normou neponechávající správci daně jiný možný postup *secundum et intra legem,* než ukládá napadené ustanovení, tj. stanovil povinnost správci daně vrátit po prohlášení konkursu plátci vyměřený nadměrný odpočet, jen pokud tento nemá daňové nedoplatky vzniklé před prohlášením i po prohlášení konkursu.

25. Napadené ustanovení bylo zákonodárcem s účinností od 1. 1. 2008 zrušeno v souvislosti s přijetím zákona č. 296/2007 Sb., jímž byly vedle zákona o DPH novelizovány rovněž insolvenční zákon, zákon o správě daní a poplatků a některé další zákony. V důvodové zprávě k vládnímu návrhu zákona č. 296/2007 Sb. se k novelizaci zákona o DPH uvádí, že navazuje na změny promítnuté v textu návrhu novely zákona o správě daní a poplatků, přičemž tyto změny důvodová zpráva charakterizuje potřebou definovat daňové nedoplatky pro účely insolvenčního řízení. Zrušení napadeného ustanovení zákona o DPH zákonem č. 296/2007 Sb. je explicitním vyjádřením úmyslu zákonodárce s účinností *pro futuro*. V souvislosti s tímto zrušením napadeného ustanovení, k němuž došlo až po podání posuzovaného návrhu Ústavnímu soudu, změnil Městský soud v Praze svůj původní návrh a navrhl vyslovení protiústavnosti nyní již derogovaného předmětného ustanovení.

26. Podstatou návrhu je tvrzení navrhovatele, že s ohledem na jeho vázanost zákonem, a tedy i napadeným ustanovením, nemůže za období platnosti a působnosti předmětného ustanovení ochránit vlastnická práva konkursních věřitelů s ohledem na zvýhodněné postavení státu jako jednoho z konkursních věřitelů, a napadené ustanovení proto shledává v rozporu s čl. 11 odst. 1 Listiny.

27. V souvislosti s navrhovatelem tvrzenou neústavností napadeného ustanovení je třeba se předmětným ustanovením zabývat v jeho vzájemném vztahu k ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV, tak jak to vyplývá i z navrhovatelova přesvědčení, že neústavnost napadeného ustanovení spočívá v jeho aplikaci na jím souzený případ úpadce, který podléhá režimu zákona o konkursu a vyrovnání. Ústavní soud při posuzování vzájemného vztahu výše uvedených právních ustanovení vychází především z ústavně zakotvených základních práv tak, jak to odpovídá požadavku úcty k právům a svobodám člověka a občana, jakožto základu právního státu (čl. 1 odst. 1 Ústavy). Primát jednotlivce před státem (čl. 1 Listiny) je třeba respektovat i při střetu základních práv s obecným zájmem státu.

28. Vlastnické právo jako právo základní, jehož ochrana je napadeným ustanovením dotčena, je chráněno čl. 11 Listiny. Podle věty prvé a druhé prvního odstavce uvedeného článku Listiny má každý právo vlastnit majetek a vlastnické právo všech vlastníků má stejný zákonný obsah a ochranu. Z uvedeného ustanovení Listiny nelze žádnou interpretací dovodit zvýšenou ochranu práv státu jako vlastníka. V posuzované věci však aplikací napadeného ustanovení nutně k takovému neodůvodněnému zvýhodnění státu dochází a předmětné ustanovení tak de facto státu, reprezentovanému v daňových věcech správcem daně, přiznávalo privilegované postavení oproti ostatním konkursním věřitelům. Naproti tomu derogace napadeného ustanovení, ke které přistoupil zákonodárce zákonem č. 296/2007 Sb., stát nijak neznevýhodnila, neboť za předpokladu řádného uplatnění jeho pohledávek podle ustanovení § 20 ZKV u něj nedochází k žádné výraznější újmě, resp. újmě nikoliv větší než u ostatních konkursních věřitelů. Ústavní soud se v tomto závěru shoduje se svými již dříve učiněnými závěry ve shora citovaných nálezech, na jejichž argumentaci pro stručnost odkazuje.

29. Ústavní soud neshledává důvod se odchylovat od svých závěrů přijatých v uvedených nálezech, ani pokud jde o navrhovatelem namítané přesvědčení, že otázka vrácení přeplatku na dani z přidané hodnoty může být posuzována a rozhodována jen z hledisek a podle právních předpisů veřejnoprávních. Ve zmíněném nálezu sp. zn. III. ÚS 648/04 (viz výše) Ústavní soud dospěl k závěru, dle něhož ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV je zvláštním právním předpisem ve vztahu k ustanovením zákona o správě daní a poplatků zakotvujícím nepřípustnost kompenzace nejen soukromoprávních, nýbrž rovněž soukromoprávních a veřejnoprávních pohledávek, a jako takové má

proto v pozici speciální úpravy přednost před úpravou obecnou, obsaženou ve zmíněných ustanoveních zákona o správě daní a poplatků (viz již dříve provedená rekapitulace dosavadní judikatury). Uvedenou argumentací lze dospět k obdobnému závěru i v nyní posuzované věci, pokud jde o vztah ustanovení § 14 odst. 1 písm. i) ZKV a napadeného ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona o DPH.

30. Ústavní soud ve své ustálené judikatuře opakovaně zdůrazňuje přednost ústavně konformní interpretace právního předpisu nebo jeho jednotlivého ustanovení před jeho zrušením. V posuzovaném návrhu napadené ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona o DPH představuje kogentní úpravu, kterou nelze překlenout ústavně konformní interpretací, neboť její kategorický charakter neumožňuje adresátu (správci daně) se od této úpravy odchýlit, aniž by nejednal *contra legem.*

31. Vycházeje z výše uvedených argumentů, dospěl Ústavní soud v posuzované věci k závěru, že ustanovení § 105 odst. 1 věty třetí zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění před novelizací provedenou zákonem 296/2007 Sb., neumožňovalo obecným soudům dostát svým povinnostem při ochraně základních práv a svobod konkursních věřitelů při přezkoumání rozhodnutí správce daně o započtení daňového přeplatku na úhradu daňového nedoplatku ve správním soudnictví, což představuje nerespektování principů zakotvených v čl. 11 odst. 1 Listiny. Ústavní soud proto návrhu navrhovatele podle čl. 95 odst. 2 Ústavy vyhověl s tím, že s ohledem na čl. 89 odst. 2 Ústavy jsou důsledky shledané protiústavnosti orgány veřejné moci povinny promítnout do své rozhodovací praxe, tedy při řešení konkrétních případů citované ustanovení neaplikovat.

Předseda Ústavního soudu:
JUDr. **Rychetský** v. r.

55

SDĚLENÍ

Ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 12. února 2009

o uložení kolektivních smluv vyššího stupně

Ministerstvo práce a sociálních věcí sděluje, že v souladu s ustanovením § 9 odst. 1 zákona č. 2/1991 Sb., o kolektivním vyjednávání, v platném znění, byly u něj uloženy v období od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2009:

1. Kolektivní smlouva vyššího stupně (pro a. s. a s. r. o.) na rok 2009 (ze dne 17. 12. 2008) uzavřená mezi
   Svazem dopravy České republiky – Sekcí silničního hospodářství
   a
   Odborovým svazem pracovníků dopravy, silničního hospodářství a autoopravárenství Čech a Moravy – Sekcí silničního hospodářství.
2. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na léta 2009 – 2010 (ze dne 17. 12. 2008) mezi
   Svazem chemického průmyslu České republiky
   a
   Odborovým svazem ECHO.
3. Kolektivní smlouva vyššího stupně (ze dne 9. 1. 2009) uzavřená mezi
   Českým svazem zaměstnavatelů v energetice
   a
   Odborovým svazem ECHO
   a
   Českým odborovým svazem energetiků
   a
   Odborovým svazem zaměstnanců jaderných elektráren.
4. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená na léta 2009 – 2010 (ze dne 9. ledna 2009) mezi
   Asociací sklářského a keramického průmyslu ČR
   a
   Odborovým svazem zaměstnanců sklářského, keramického, bižuterního průmyslu a porcelánu.
5. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 2009 (ze dne 19. 1. 2009) uzavřená mezi
   Zemědělským svazem České republiky
   a
   Českomoravským svazem zemědělských podnikatelů
   a
   Odborovým svazem pracovníků zemědělství a výživy – Asociací svobodných odborů České republiky.

Ministr:

RNDr. **Nečas** v. r.

56

PŘEDSEDA VLÁDY

vyhlašuje

úplné znění zákona č. 589/1992 Sb.,
o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,
jak vyplývá ze změn provedených zákonem č. 10/1993 Sb., zákonem č. 160/1993 Sb., zákonem č. 307/1993 Sb., zákonem č. 42/1994 Sb., zákonem č. 241/1994 Sb., zákonem č. 59/1995 Sb., zákonem č. 118/1995 Sb., zákonem č. 149/1995 Sb., zákonem č. 160/1995 Sb., zákonem č. 113/1997 Sb., zákonem č. 134/1997 Sb., zákonem č. 306/1997 Sb., zákonem č. 18/2000 Sb., zákonem č. 29/2000 Sb., zákonem č. 118/2000 Sb., zákonem č. 132/2000 Sb., zákonem č. 220/2000 Sb., zákonem č. 238/2000 Sb., zákonem č. 492/2000 Sb., zákonem č. 353/2001 Sb., zákonem č. 263/2002 Sb., zákonem č. 362/2003 Sb., zákonem č. 424/2003 Sb., zákonem č. 425/2003 Sb., zákonem č. 437/2003 Sb., zákonem č. 186/2004 Sb., zákonem č. 281/2004 Sb., zákonem č. 359/2004 Sb., zákonem č. 436/2004 Sb., zákonem č. 168/2005 Sb., zákonem č. 253/2005 Sb., zákonem č. 361/2005 Sb., zákonem č. 377/2005 Sb., zákonem č. 62/2006 Sb., zákonem č. 189/2006 Sb., zákonem č. 264/2006 Sb., zákonem č. 585/2006 Sb., zákonem č. 153/2007 Sb., zákonem č. 181/2007 Sb., zákonem č. 261/2007 Sb., zákonem č. 296/2007 Sb., zákonem č. 305/2008 Sb. a zákonem č. 2/2009 Sb.

ZÁKON
o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

§ 1

Tento zákon upravuje pojistné na sociální zabezpečení, které zahrnuje pojistné na důchodové pojištění a pojistné na nemocenské pojištění, a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné").

§ 2

Pojistné je příjmem státního rozpočtu. Příjmem státního rozpočtu jsou též penále (§ 20), přirážka k pojistnému na sociální zabezpečení (§ 21) a pokuty (§ 22) ukládané podle tohoto zákona. Pojistné na důchodové pojištění se vede na samostatném účtu státního rozpočtu a v zákonu o státním rozpočtu se uvádí jako samostatná položka příjmů státního rozpočtu.

§ 3

Poplatníci pojistného

(1) Pojistné jsou povinni v rozsahu a za podmínek stanovených v odstavcích 2 a 3 platit tito poplatníci:

a) zaměstnavatelé, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí právnické nebo fyzické osoby, které zaměstnávají alespoň jednoho zaměstnance, organizační složky státu, v nichž jsou zařazeni zaměstnanci v pracovním poměru nebo činní na základě dohody o pracovní činnosti, a služební úřady, v nichž jsou státní zaměstnanci zařazeni k výkonu státní služby[1]),

b) zaměstnanci, jimiž se pro účely tohoto zákona rozumějí

1. zaměstnanci v pracovním poměru; za zaměstnance v pracovním poměru se pro účely tohoto zákona považuje též osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovněprávními předpisy pro jeho vznik,
2. zaměstnanci činní na základě dohody o pracovní činnosti,
3. členové družstva v družstvech, kde podmínkou členství je jejich pracovní vztah k družstvu, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro družstvo práci, za kterou jsou jím odměňováni,

[1]) § 4 služebního zákona.

4. fyzické osoby, které jsou podle zvláštního zákona jmenovány nebo voleny do funkce vedoucího správního úřadu nebo do funkce statutárního orgánu právnické osoby zřízené zvláštním zákonem, popřípadě do funkce zástupce tohoto vedoucího nebo statutárního orgánu, pokud je tímto vedoucím nebo statutárním orgánem pouze jediná osoba, a jmenováním nebo volbou těmto osobám nevznikl pracovní nebo služební poměr, a fyzické osoby, které podle zvláštního zákona vykonávají veřejnou funkci mimo pracovní nebo služební poměr, pokud se na jejich pracovní vztah vztahuje ve stanoveném rozsahu zákoník práce a nejsou uvedeny v bodech 5 až 8,
5. soudci,
6. poslanci Poslanecké sněmovny a senátoři Senátu Parlamentu a poslanci Evropského parlamentu, zvolení na území České republiky,
7. členové zastupitelstev územních samosprávných celků a zastupitelstev městských částí nebo městských obvodů územně členěných statutárních měst a hlavního města Prahy, kteří jsou pro výkon funkce dlouhodobě uvolněni nebo kteří před zvolením do funkce člena zastupitelstva nebyli v pracovním poměru, ale vykonávají funkci ve stejném rozsahu jako dlouhodobě uvolnění členové zastupitelstva,
8. členové vlády, prezident, viceprezident a členové Nejvyššího kontrolního úřadu, členové Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, členové Rady Ústavu pro studium totalitních režimů, členové Rady Českého telekomunikačního úřadu, finanční arbitr, zástupce finančního arbitra, Veřejný ochránce práv a zástupce Veřejného ochránce práv,
9. dobrovolní pracovníci pečovatelské služby,
10. pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči v zařízeních pro výkon pěstounské péče podle zvláštního právního předpisu[1c]), nebo kterým je za výkon pěstounské péče vyplácena odměna náležející pěstounovi ve zvláštních případech podle zvláštního právního předpisu[1d]),
11. osoby ve výkonu trestu odnětí svobody zařazené do práce,
13. pracovníci v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů,
14. společníci a jednatelé společnosti s ručením omezeným a komanditisté komanditní společnosti, jestliže mimo pracovněprávní vztah vykonávají pro ni práci, za kterou jsou touto společností odměňováni,
15. členové družstva, kteří vykonávají činnost v orgánech družstva mimo pracovněprávní vztah za odměnu, jejíž výše je předem určena, pokud výkon této činnosti není podle stanov družstva považován za výkon práce pro družstvo.

(2) Zaměstnavatelé jsou poplatníky

a) pojistného na nemocenské pojištění, pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud zaměstnávají zaměstnance uvedené v odstavci 3 písm. a), a
b) pojistného na důchodové pojištění, pokud zaměstnávají zaměstnance uvedené v odstavci 3 písm. b).

(3) Zaměstnanci jsou poplatníky

a) pojistného na důchodové pojištění, jde-li o zaměstnance uvedené v odstavci 1 písm. b) bodech 1 až 13, kteří jsou účastni nemocenského pojištění podle předpisů o nemocenském pojištění[1e]); za tohoto zaměstnance se považuje též fyzická osoba, které po skončení zaměstnání zakládajícího účast na nemocenském pojištění nebo v době přerušení nemocenského pojištění[1f]) byly zúčtovány příjmy z tohoto zaměstnání, které jsou započitatelné do vyměřovacího základu, nebo
b) pojistného na důchodové pojištění, jde-li o zaměstnance uvedené v odstavci 1 písm. b) bodech 14 a 15, kteří jsou účastni důchodového pojištění[1g]); za tohoto zaměstnance se považuje též osoba, které po skončení zaměstnání zakládajícího účast na důchodovém pojištění byly zúčtovány příjmy z tohoto zaměstnání, které jsou započitatelné do vyměřovacího základu.

(4) Osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, pokud jsou účastny důchodového pojištění podle předpisů o důchodovém

[1c]) § 44 až 47 zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí.
[1d]) § 40a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 168/2005 Sb.
[1e]) Zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění.
[1f]) § 10 odst. 9 zákona č. 187/2006 Sb.
[1g]) Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

pojištění[2]), a za podmínek stanovených tímto zákonem též zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti; osoby samostatně výdělečně činné jsou povinny platit pojistné na nemocenské pojištění, pokud jsou účastny nemocenského pojištění podle předpisů o nemocenském pojištění. Kdo se považuje za osobu samostatně výdělečně činnou a kdy se samostatná výdělečná činnost považuje za hlavní samostatnou výdělečnou činnost a za vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, stanoví zákon o důchodovém pojištění[52]).

(5) Osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění[53]) jsou za dobu dobrovolné účasti na důchodovém pojištění povinny platit pojistné na důchodové pojištění.

(6) Zahraniční zaměstnanci jsou za dobu dobrovolné účasti na nemocenském pojištění povinni platit pojistné na nemocenské pojištění. Zahraničním zaměstnancem se pro účely tohoto zákona rozumí zaměstnanec zaměstnavatele, jehož sídlo je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, je-li činný v České republice ve prospěch tohoto zaměstnavatele.

§ 4

Pojistné

Výše pojistného se stanoví procentní sazbou z vyměřovacího základu zjištěného za rozhodné období.

Vyměřovací základ

§ 5

(1) Vyměřovacím základem zaměstnance pro pojistné na důchodové pojištění je úhrn příjmů, které jsou předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3]) a nejsou od této daně osvobozeny a které mu zaměstnavatel zúčtoval v souvislosti se zaměstnáním, které zakládá účast na nemocenském pojištění nebo účast jen na důchodovém pojištění. Zúčtovaným příjmem se pro účely věty první rozumí plnění, které bylo v peněžní nebo nepeněžní formě nebo formou výhody poskytnuto zaměstnavatelem zaměstnanci nebo předáno v jeho prospěch, popřípadě připsáno k jeho dobru anebo spočívá v jiné formě plnění prováděné zaměstnavatelem za zaměstnance.

(2) Do vyměřovacího základu zaměstnance se z příjmů uvedených v odstavci 1 nezahrnují tyto příjmy:

a) náhrada škody podle zákoníku práce,

b) odstupné a další odstupné, odchodné a odbytné poskytovaná na základě zvláštních právních předpisů[4]) a odměna při skončení funkčního období náležející podle zvláštních právních předpisů[4a]),

c) věrnostní přídavek horníků[5]),

d) odměny vyplácené podle zákona o vynálezech a zlepšovacích návrzích[6]), pokud vytvoření a uplatnění vynálezu nebo zlepšovacího návrhu nemělo souvislost s výkonem zaměstnání,

e) jednorázová sociální výpomoc poskytnutá zaměstnanci k překlenutí jeho mimořádně obtížných poměrů vzniklých v důsledku živelní pohromy, požáru, ekologické nebo průmyslové havárie nebo jiné mimořádně závažné události,

f) plnění, které bylo poskytnuto poživateli starobního nebo plného invalidního důchodu po uplynutí jednoho roku ode dne skončení zaměstnání,

g) pojistné zaplacené zaměstnavatelem za zaměstnance podle § 8 odst. 2.

(3) Do vyměřovacího základu zaměstnance se zahrnuje kromě příjmů uvedených v odstavci 1 odměna ve zvláštních případech vyplácená pěstounům podle zákona o státní sociální podpoře[7]). Mzdové nároky zaměstnanců vyplacené úřadem práce podle zákona

---

[2]) Zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění.

[52]) § 9 zákona č. 155/1995 Sb.

[53]) § 6 zákona č. 155/1995 Sb.

[3]) § 6 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

[4]) Například zákoník práce, zákon č. 236/1995 Sb., o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců a poslanců Evropského parlamentu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 218/2002 Sb., o službě státních zaměstnanců ve správních úřadech a o odměňování těchto zaměstnanců a ostatních zaměstnanců ve správních úřadech (služební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 312/2002 Sb., o úřednících územních samosprávných celků a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[4a]) Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších přepisů.
Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

[5]) Zákon č. 62/1983 Sb., o věrnostním přídavku horníků.

[6]) Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.

[7]) § 40a zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění zákona č. 168/2005 Sb.

o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů se považují za příjmy zúčtované zaměstnavatelem zaměstnanci, a to v rozsahu, ve kterém je zaměstnavatel zaměstnancům nezúčtoval.

(4) Vyměřovacím základem pracovníka v pracovním vztahu uzavřeném podle cizích právních předpisů [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 13] pro pojistné na důchodové pojištění je úhrn příjmů zúčtovaných mu zaměstnavatelem v souvislosti s tímto pracovním vztahem, který mu zakládá účast na nemocenském pojištění, a to ve výši, ve které jsou nebo by byly předmětem daně z příjmů fyzických osob podle zákona o daních z příjmů[3]), s výjimkou příjmů, které tomuto pracovníku nahrazují výdaje jím za zaměstnavatele vynaložené v souvislosti s tímto pracovním vztahem nebo škodu vzniklou v souvislosti s tímto pracovním vztahem, a příjmů uvedených v odstavci 2 písm. e) a f). Je-li zaměstnanec považován podle zákona o nemocenském pojištění za smluvního zaměstnance[10c]), je jeho vyměřovacím základem příjem zúčtovaný mu smluvním zaměstnavatelem (§ 23b odst. 2); je-li smluvnímu zaměstnanci vyplácen příjem prostřednictvím jeho zaměstnavatele, jehož sídlo je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, považuje se za vyměřovací základ smluvního zaměstnance jeho příjem uhrazený smluvním zaměstnavatelem zahraničnímu zaměstnavateli, který se v případě, že v úhradách smluvního zaměstnavatele zahraničnímu zaměstnavateli je obsažena i částka za zprostředkování práce smluvního zaměstnance, snižuje nejvýše o 40 %.

(5) Je-li zaměstnanci vyplácen příjem v cizí měně, přepočte se na českou měnu kurzem devizového trhu stanoveným Českou národní bankou, který platí k poslednímu dni kalendářního měsíce, za který se pojistné odvádí. Pro přepočet měn, u nichž Česká národní banka nevyhlašuje tento kurz, se použije kurz této měny obvykle používaný bankami v České republice ke dni uvedenému ve větě první; tyto banky jsou povinny na žádost zaměstnavatele a okresní správy sociálního zabezpečení tento kurz sdělit. Kurz, který zaměstnavatel použil podle věty první a druhé, je povinen vést ve svých záznamech pro stanovení a odvod pojistného.

§ 5a

Vyměřovacími základy zaměstnavatele jsou

a) částka odpovídající úhrnu vyměřovacích základů jeho zaměstnanců uvedených v § 3 odst. 3 písm. a),

b) částka odpovídající úhrnu vyměřovacích základů jeho zaměstnanců uvedených v § 3 odst. 3 písm. b).

§ 5b

(1) Vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je částka, kterou si určí, ne však méně než 50 % daňového základu; daňovým základem se pro účely tohoto zákona rozumí základ daně nebo dílčí základ daně stanovený podle § 7 zákona o daních z příjmů z příjmů z podnikání a z jiné samostatné výdělečné činnosti po úpravě podle § 5 a 23 zákona o daních z příjmů, a to i v případě, kdy příjmy osoby samostatně výdělečně činné jsou osvobozeny od daně z příjmů, pokud se dále nestanoví jinak.Vykonávala-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce hlavní samostatnou výdělečnou činnost i vedlejší samostatnou výdělečnou činnost a za dobu, po kterou vykonávala vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, není účastna důchodového pojištění, považuje se za daňový základ poměrná část daňového základu; tato část se určí tak, že se daňový základ vydělí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána samostatná výdělečná činnost, a výsledná částka se vynásobí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána hlavní samostatná výdělečná činnost. Za výkon samostatné výdělečné činnosti a hlavní samostatné výdělečné činnosti se pro účely věty druhé nepovažuje kalendářní měsíc, v němž po celý měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc. Za daňový základ se u osoby samostatně výdělečně činné, která je poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou podle § 7a zákona o daních z příjmů, považuje rozdíl mezi předpokládanými příjmy a předpokládanými výdaji, z něhož se vychází při výpočtu daně z příjmů stanovené paušální částkou. Do daňového základu se nezahrnují příjmy, které jsou podle zvláštního právního předpisu[54]) samostatným základem daně z příjmů fyzických osob pro zdanění zvláštní sazbou daně, a odměny náležející podle autorského zákona

[10c]) § 3 písm. o) zákona č. 187/2006 Sb.

[54]) § 7 odst. 6 a § 36 odst. 2 písm. t) zákona č. 586/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

z titulu jiných majetkových práv[55]). Za daňový základ se u osoby samostatně výdělečně činné, která není povinna podávat daňové přiznání, považuje příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení; tyto příjmy a výdaje se pro účely tohoto zákona posuzují podle zákona o daních z příjmů.

(2) Vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti činí nejméně, vykonávala-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce

a) jen hlavní samostatnou výdělečnou činnost, součin nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle § 14 odst. 6 věty první a platného pro kalendářní rok, za který se stanoví vyměřovací základ, a počtu kalendářních měsíců tohoto kalendářního roku, v nichž byla hlavní samostatná výdělečná činnost vykonávána aspoň po část kalendářního měsíce. Do tohoto počtu kalendářních měsíců se nezahrnují kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala hlavní samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc,

b) jen vedlejší samostatnou výdělečnou činnost a za dobu výkonu této činnosti je účastna důchodového pojištění, součin nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle § 14 odst. 6 věty druhé a platného pro kalendářní rok, za který se stanoví vyměřovací základ, a počtu kalendářních měsíců tohoto kalendářního roku, v nichž byla vedlejší samostatná výdělečná činnost vykonávána aspoň po část kalendářního měsíce. Do tohoto počtu kalendářních měsíců se nezahrnují kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc. U poživatele starobního nebo plného invalidního důchodu se pro účely tohoto zákona dobou, po kterou tento poživatel měl nárok na výplatu nemocenského z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných, rozumí též doba dočasné pracovní neschopnosti po uplynutí podpůrčí doby pro poskytování nemocenského stanovené předpisy nemocenského pojištění,

c) hlavní samostatnou výdělečnou činnost i vedlejší samostatnou výdělečnou činnost a za dobu výkonu vedlejší samostatné výdělečné činnosti je účastna důchodového pojištění, součet dílčího vyměřovacího základu z hlavní samostatné výdělečné činnosti a dílčího vyměřovacího základu z vedlejší samostatné výdělečné činnosti nebo součet dílčího vyměřovacího základu z hlavní samostatné výdělečné činnosti a poměrné části vyměřovacího základu z příjmu z vedlejší samostatné výdělečné činnosti; přitom za nejnižší vyměřovací základ se považuje vyšší z těchto součtů. Dílčí vyměřovací základ z hlavní samostatné výdělečné činnosti se zjistí jako součin nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle § 14 odst. 6 věty první a počtu kalendářních měsíců, v nichž aspoň po část měsíce byla vykonávána hlavní samostatná výdělečná činnost; do tohoto počtu kalendářních měsíců se nezahrnují kalendářní měsíce uvedené v písmenu a) větě druhé. Dílčí vyměřovací základ z vedlejší samostatné výdělečné činnosti se zjistí jako součin nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle § 14 odst. 6 věty druhé a počtu kalendářních měsíců, v nichž aspoň po část měsíce byla vykonávána vedlejší samostatná výdělečná činnost; do tohoto počtu kalendářních měsíců se nezahrnují kalendářní měsíce uvedené v písmenu b) větě druhé a třetí. Poměrná část vyměřovacího základu z příjmu z vedlejší samostatné výdělečné činnosti se určí procentní sazbou uvedenou v odstavci 1 větě první tak, že se daňový základ dosažený v kalendářním roce vydělí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána samostatná výdělečná činnost, a výsledná částka se vynásobí počtem kalendářních měsíců, v nichž byla aspoň po část měsíce vykonávána vedlejší samostatná výdělečná činnost; ustanovení odstavce 1 věty třetí platí zde obdobně.

(3) Vyměřovacím základem osoby samostatně vý-

[55]) § 24 a 25 zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

dělečně činné pro pojistné na nemocenské pojištění je měsíční základ, jehož výši určuje osoba samostatně výdělečně činná. Měsíční základ však nemůže být nižší než dvojnásobek částky rozhodné podle předpisů o nemocenském pojištění pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění[58a]).

§ 5c

(1) Vyměřovacím základem osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění pro pojistné na důchodové pojištění je částka, kterou si určí, nejméně však částka ve výši jedné čtvrtiny průměrné mzdy platné v kalendářním roce, ve kterém se pojistné na důchodové pojištění platí. Za průměrnou mzdu se pro účely tohoto zákona považuje částka, která se vypočte jako součin všeobecného vyměřovacího základu za kalendářní rok, který o dva roky předchází kalendářnímu roku, pro který se průměrná mzda zjišťuje, a přepočítacího koeficientu pro úpravu tohoto všeobecného vyměřovacího základu; vypočtená částka se zaokrouhluje na celé koruny nahoru.

(2) Vyměřovacím základem zahraničního zaměstnance pro pojistné na nemocenské pojištění je měsíční základ, jehož výši určuje zahraniční zaměstnanec; ustanovení § 5b odst. 3 věty druhé platí zde obdobně.

§ 5d

Vyměřovací základy podle § 5 až 5c se zaokrouhlují na celé koruny směrem nahoru.

§ 6

Rozhodné období

(1) Rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ, je kalendářní měsíc, za který se pojistné platí, pokud se dále nestanoví jinak.

(2) U osoby samostatně výdělečně činné je rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, kalendářní rok, za který se toto pojistné a příspěvek platí.

§ 7

Sazby pojistného

(1) Sazby pojistného činí

a) u zaměstnavatele

1. v roce 2009 25 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho 2,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, a od roku 2010 24,1 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho 1,4 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti,
2. počínaje rokem 2010 26 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. a), z toho 3,3 % na nemocenské pojištění, 21,5 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o zaměstnavatele s průměrným měsíčním počtem zaměstnanců nižším než 51 zaměstnanců, pokud si tuto sazbu sám stanoví podle odstavce 3,
3. 21,5 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5a písm. b),

b) u zaměstnance 6,5 % z vyměřovacího základu,

c) u osoby samostatně výdělečně činné

1. 29,2 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 1 a 2, z toho 28 % na důchodové pojištění a 1,2 % na státní politiku zaměstnanosti, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou důchodového pojištění,
2. 1,4 % z vyměřovacího základu uvedeného v § 5b odst. 3, jde-li o osobu samostatně výdělečně činnou účastnou nemocenského pojištění,

d) u osoby dobrovolně účastné důchodového pojištění 28 % z vyměřovacího základu,

e) u zahraničního zaměstnance 1,4 % z vyměřovacího základu.

(2) Sazba pro pojistné na nemocenské pojištění a celková sazba pro pojistné uvedené v odstavci 1 písm. a) bodu 2 platí pro období od 1. ledna 2010 do 31. prosince 2010. V dalším období stanoví výši těchto sazeb vláda nařízením, a to se zřetelem na vztah příjmů z pojistného na nemocenské pojištění přesahujícího sazbu pojistného na nemocenské pojištění uvedenou v odstavci 1 písm. a) bodě 1 a výdajů na polovinu částky, kterou zaměstnavatelé vyplácejí zaměstnancům za dobu dočasné pracovní neschopnosti a kterou odečítají z částky pojistného podle § 9 odst. 4.

(3) Sazba pojistného na nemocenské pojištění podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 platí vždy pro jednotlivý kalendářní rok pro zaměstnavatele na základě jeho písemného oznámení. Zaměstnavatel může oznámit placení pojistného v kalendářním roce ve výši sazby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 2 příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do 20. ledna

[58a]) § 6 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 187/2006 Sb.

kalendářního roku, pro který si tuto sazbu stanovil; k oznámení učiněnému po tomto dni se nepřihlíží.

(4) Průměrný měsíční počet zaměstnanců pro účely stanovení sazby pojistného na nemocenské pojištění podle odstavce 1 písm. a) bodu 2 pro kalendářní rok se zjišťuje podle počtu zaměstnanců v předchozím kalendářním roce; průměrný měsíční počet zaměstnanců se stanoví tak, že součet počtu zaměstnanců účastných nemocenského pojištění zjištěný k prvnímu dni měsíců října, listopadu a prosince se dělí třemi a výsledek se zaokrouhlí na celé číslo dolů. Za zaměstnavatele uvedeného v odstavci 1 písm. a) bodě 2 se považuje též právnická nebo fyzická osoba, která se stala zaměstnavatelem v průběhu kalendářního roku a oznámila placení pojistného na nemocenské pojištění v tomto kalendářním roce ve výši sazby uvedené v tomto ustanovení, a to od kalendářního měsíce, ve kterém oznámila placení pojistného v této sazbě, do konce kalendářního roku; pokud se právnická nebo fyzická osoba stala zaměstnavatelem v období od 1. října do 31. prosince, může oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení placení pojistného ve výši sazby uvedené v odstavci 1 písm. a) bodě 2 ve lhůtě uvedené v odstavci 3 větě druhé též pro následující kalendářní rok. Počet zaměstnanců se v případech uvedených ve větě druhé nezjišťuje.

(5) Pro stanovení pojistného na důchodové pojištění, které platí osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění za období předcházející kalendářnímu roku, ve kterém toto pojistné platí, se použije sazba pojistného platná k 1. lednu kalendářního roku, ve kterém se pojistné na důchodové pojištění platí.

(6) Pojistné se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

Odvod pojistného

§ 8

(1) Zaměstnavatel je povinen odvádět i pojistné, které je povinen platit zaměstnanec. Pojistné odvedené za zaměstnance srazí zaměstnavatel z jeho příjmů, které mu zúčtoval.

(2) Za kalendářní měsíc, ve kterém zaměstnanec má započitatelný příjem, avšak nelze z něho srazit pojistné z důvodu, že tento příjem není v peněžní formě, je zaměstnavatel povinen uhradit i pojistné, které je povinen platit zaměstnanec; to platí obdobně též v případě, kdy část příjmu je v peněžní formě, avšak v nižší částce, než činí výše pojistného, které je povinen platit zaměstnanec. Za nepeněžní plnění se pro účely odvodu pojistného považuje též peněžní plnění poukázané zaměstnavatelem jinému subjektu ve prospěch zaměstnance. Zaměstnanec je povinen uhradit zaměstnavateli pojistné, které za něj zaplatil zaměstnavatel podle věty první.

(3) Započitatelný příjem zúčtovaný do kalendářního měsíce, v němž skončilo zaměstnání malého rozsahu[58b]) nebo v němž skončila činnost zaměstnanců uvedených v § 3 odst. 1 písm. b) bodech 14 a 15, a příjem zúčtovaný v dalším kalendářním měsíci, popřípadě kalendářních měsících ve výši, která nezaložila v tomto měsíci, popřípadě měsících účast na nemocenském nebo důchodovém pojištění, se považují za příjem zúčtovaný v kalendářním měsíci, v němž úhrn započitatelných příjmů zahrnovaných do posledního kalendářního měsíce, ve kterém naposledy trvalo zaměstnání malého rozsahu nebo trvala činnost těchto zaměstnanců, dosáhl výše zakládající účast na pojištění v tomto měsíci.

(4) Zaměstnavatel je povinen sám vypočítat pojistné, které je povinen odvádět.

§ 9

(1) Zaměstnavatel odvádí pojistné za jednotlivé kalendářní měsíce. Pojistné za kalendářní měsíc je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Pojistné se odvádí na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení.

(2) Zaměstnavatel odečte z částky pojistného placeného za kalendářní měsíce roku 2009 polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci, za který pojistné platí, zúčtoval zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, a je-li částka pojistného vyšší než odečítaná náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, rozdíl odvede na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Polovina náhrady mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti se zaokrouhluje na celé koruny nahoru. Ustanovení odstavce 3 věty čtvrté platí zde obdobně.

(3) Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1 a bodě 3, odečte počínaje rokem 2010 z částky pojistného polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci zúčtoval zaměstnancům se zdravotním postižením[59a]) na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, a rozdíl odvede na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Za zaměstnance se zdravotním postižením se považuje zaměstnanec, který byl osobou se zdravot-

[58b]) § 7 zákona č. 187/2006 Sb.

[59a]) § 67 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

ním postižením v den vzniku dočasné pracovní neschopnosti (karantény). Polovina uvedená ve větě první se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Do částky zúčtované zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti se nezahrnuje ta část náhrady mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která byla dohodnuta nebo stanovena nad výši, na kterou zaměstnanci vznikl nárok podle zvláštního právního předpisu[58c]), a ta náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která nebyla zaměstnanci vyplacena z důvodů na straně zaměstnavatele; náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, která nebyla zaměstnanci vyplacena z důvodů na straně zaměstnavatele, se odečte z částky pojistného za kalendářní měsíc, v němž byla zaměstnanci vyplacena.

(4) Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 2 a bodě 3, odečte počínaje rokem 2010 z částky pojistného polovinu částky, kterou v kalendářním měsíci, za který pojistné platí, zúčtoval zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, a rozdíl odvede na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Polovina uvedená ve větě první se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru. Ustanovení odstavce 3 věty čtvrté platí zde obdobně.

(5) Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 1 a bodě 3, je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 1 předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu přehled o výši vyměřovacích základů stanovených podle § 5a písm. a) a b) a o výši pojistného, které je povinen odvádět, s uvedením čísla účtu, z něhož byla platba pojistného provedena; zaměstnavatel, který provádí odečet podle odstavce 2 nebo 3, uvádí na tomto tiskopisu též výši částky, kterou zúčtoval v kalendářním měsíci na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti v roce 2009 všem zaměstnancům a počínaje rokem 2010 zaměstnancům se zdravotním postižením, a výši rozdílu mezi pojistným a celou částkou nebo polovinou těchto zúčtovaných náhrad mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti.

(6) Zaměstnavatel, který platí pojistné ve výši sazby uvedené v § 7 odst. 1 písm. a) bodě 2 a bodě 3, je povinen ve lhůtě stanovené v odstavci 1 předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení na předepsaném tiskopisu přehled o výši vyměřovacích základů stanovených podle § 5a písm. a) a b), o výši pojistného, které je povinen odvádět, o výši částky, kterou zúčtoval v kalendářním měsíci zaměstnancům na náhradě mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti, a o výši rozdílu mezi pojistným a polovinou těchto zúčtovaných náhrad mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti s uvedením čísla účtu, z něhož byla platba pojistného provedena.

(7) Je-li částka, kterou v kalendářním měsíci zaměstnavatel odečítá z částky pojistného podle odstavců 2, 3 nebo 4, vyšší než pojistné za tento kalendářní měsíc, požádá zaměstnavatel příslušnou okresní správu sociálního zabezpečení o úhradu rozdílu; za žádost o úhradu tohoto rozdílu se přitom považuje podání tiskopisu podle odstavce 5 nebo 6. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna uhradit rozdíl do 14 dnů ode dne obdržení žádosti, pokud nemá zaměstnavatel vůči ní splatný závazek; je-li takový závazek, použije se požadovaná částka nejdříve k jeho úhradě.

(8) Byla-li z částky pojistného odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti ve vyšší částce, než měla být odečtena, považuje se částka, o kterou bylo pojistné takto zkráceno, za dluh na pojistném. Byla-li z částky pojistného odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti v nižší částce, než měla být odečtena, považuje se zbývající částka, která měla být odečtena z pojistného, za přeplatek na pojistném.

§ 10

Má-li zaměstnavatel více mzdových účtáren zapsaných do registru zaměstnavatelů podle zvláštního právního předpisu[17]), plní povinnosti zaměstnavatele při odvodu pojistného podle § 9 každá mzdová účtárna samostatně pro okruh zaměstnanců, pro které vede evidenci mezd nebo platů. Mzdovou účtárnou se pro účely tohoto zákona rozumí útvar zaměstnavatele, ve kterém je vedena evidence mezd nebo platů; je-li zaměstnavatelem stát, rozumí se mzdovou účtárnou útvar příslušné organizační složky státu, ve kterém je vedena evidence platů.

§ 11

Zaměstnavatel, u něhož je odsouzený zařazen k výkonu prací, je povinen odvádět za každý kalendářní měsíc příslušné věznici spolu se mzdou za práci odsouzeného i pojistné, které je povinna platit [§ 7 odst. 1 písm. a)]. Věznice odečte úhrn dávek nemocenského pojištění vyplacených odsouzeným od pojistného, které je povinna za odsouzené odvádět (§ 8 odst. 1) a ve lhůtě uvedené v § 9 odst. 1 odvede částku pojistného na účet příslušného služebního orgánu Vězeňské

[58c]) § 192 odst. 2 věta první zákoníku práce.

[17]) § 93 odst. 2 zákona č. 187/2006 Sb.

služby České republiky. Ustanovení § 9 odst. 5 až 7 platí pro vězni ve vztahu k příslušnému služebnímu orgánu Vězeňské služby České republiky přiměřeně. Ustanovení věty první až třetí platí přiměřeně v případě výkonu zaměstnání zakládajícího účast na nemocenském pojištění osobami ve vazbě.

§ 12

(1) Na právního nástupce zaměstnavatele přechází povinnost platit pojistné za dobu nejvýše 10 roků nazpět ode dne, kdy se stal právním nástupcem. Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[18]) je povinna na žádost takového právního nástupce vykázat evidovanou výši dlužného pojistného.

(2) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná, může dlužné pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti zaplatit osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné; to platí obdobně pro dlužné pojistné na důchodové pojištění, zemře-li osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění.

(3) Pojistné, které dluží obchodní společnost nebo družstvo, může zaplatit též společník obchodní společnosti anebo člen statutárního orgánu nebo dozorčí rady této společnosti nebo představenstva nebo kontrolní komise družstva; to platí též pro osobu, která byla tímto společníkem nebo členem.

§ 13

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti a pojistné na nemocenské pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení[19]).

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit za podmínek dále stanovených buď pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nebo zálohy na pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „zálohy na pojistné“) a doplatek na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „doplatek na pojistném“).

§ 13a

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné

a) za kalendářní měsíc, ve kterém se přihlásila k účasti na důchodovém pojištění v kalendářním roce podle § 10 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění, a za kalendářní měsíce následující po tomto měsíci, pokud vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost; povinnost platit zálohy na pojistné na základě této přihlášky trvá naposledy za kalendářní měsíc, který předchází kalendářnímu měsíci, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, ve kterém se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k účasti na důchodovém pojištění,
b) za kalendářní měsíc, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, ve kterém dosáhla příjmu ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení ve výši zakládající účast na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění, a za kalendářní měsíce následující po tomto měsíci, pokud vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost; povinnost platit zálohy na pojistné na základě dosažení příjmu po odpočtu výdajů v uvedené výši trvá naposledy za kalendářní měsíc, který předchází kalendářnímu měsíci, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok následující po kalendářním roce, ve kterém osoba samostatně výdělečně činná dosáhla příjmu po odpočtu výdajů ve výši zakládající účast na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění, nebo
c) za kalendářní měsíc, ve kterém vykonává hlavní samostatnou výdělečnou činnost.

(2) Pokud se osoba samostatně výdělečně činná přihlásila k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění v době, kdy je ještě povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1, platí zálohy na pojistné na základě přihlášky k účasti na důchodovém pojištění podle odstavce 1 písm. a) až po uplynutí období, za které je povinna platit zálohy na pojistné podle odstavce 1 písm. b).

(3) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna platit zálohy na pojistné podle předchozích odstavců naposledy za kalendářní měsíc, v němž nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 6 větě druhé zákona o důchodovém pojištění.

(4) Pokud osobě samostatně výdělečně činné, která byla povinna platit zálohy na pojistné podle od-

[18]) § 7 písm. c) a d) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

[19]) § 7 písm. b) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

stavce 1 písm. b), zanikla v kalendářním roce tato povinnost proto, že nastaly skutečnosti uvedené v § 10 odst. 6 větě druhé zákona o důchodovém pojištění, a osoba samostatně výdělečně činná poté v tomto roce zahájila samostatnou výdělečnou činnost, je povinna platit zálohy na pojistné ve výši, jako kdyby k zániku této povinnosti nedošlo; povinnost platit zálohy na pojistné přitom vzniká za kalendářní měsíc, ve kterém osoba samostatně výdělečně činná zahájila samostatnou výdělečnou činnost.

(5) Osoba samostatně výdělečně činná, která se přihlásila podle § 10 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění k účasti na důchodovém pojištění za kalendářní rok až po jeho uplynutí a nebyla povinna platit zálohy na pojistné za tento rok podle odstavce 1 písm. b), může zaplatit jednorázově zálohy na pojistné za tento rok, a to až do podání přehledu o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za tento rok.

(6) Zálohy na pojistné, které byly zaplaceny, aniž byla dána povinnost je platit, se považují pro účely stanovení přeplatku na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „přeplatek na pojistném na důchodové pojištění") nebo doplatku na pojistném (§ 14 odst. 9 a 10) za zálohy na pojistné, pokud osoba samostatně výdělečně činná nepožádala o jejich vrácení před podáním přehledu podle § 15 odst. 1; požádala-li o jejich vrácení, považují se za přeplatek na pojistném na důchodové pojištění. Ustanovení předchozí věty se nevztahuje na zálohy na pojistné podle odstavce 5.

(7) Osobě samostatně výdělečně činné, která vykonává vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, zaniká povinnost platit zálohy na pojistné, pokud se stala plátcem daně, paušální částkou podle § 7a zákona o daních z příjmů v průběhu kalendářního roku, rozdíl mezi výší předpokládaných příjmů a předpokládaných výdajů ze samostatné výdělečné činnosti uvedených v protokolu o ústním jednání o stanovení daně z příjmů paušální částkou (dále jen „protokol o platbě daně z příjmů paušální částkou") za takový rok nezakládá účast na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění a nepodala přihlášku k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění za takový rok. Povinnost platit zálohy na pojistné podle věty první zaniká od kalendářního měsíce, v němž byl osobě samostatně výdělečně činné předán protokol o platbě daně z příjmů paušální částkou.

(8) Pro účely placení záloh na pojistné se osoba samostatně výdělečně činná považuje za osobu samostatně výdělečně činnou vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost v kalendářním měsíci, ve kterém po celý měsíc trvaly skutečnosti uvedené v § 9 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění, popřípadě, nebyla-li samostatná výdělečná činnost vykonávána po celý kalendářní měsíc, trvaly-li tyto skutečnosti současně po tu část kalendářního měsíce, po kterou byla vykonávána samostatná výdělečná činnost.

(9) Ke skutečnostem uvedeným v odstavcích 7 a 8 se přihlíží na základě oznámení osoby samostatně výdělečně činné. K oznámení osoby samostatně výdělečně činné o stanovení daně paušální částkou podle odstavce 7 a o výkonu vedlejší samostatné výdělečné činnosti podle odstavce 8 se pro účely placení záloh na pojistné přihlíží, pokud bylo učiněno nejpozději v přehledu podle § 15 odst. 1 za příslušný kalendářní rok a doloženo nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byl přehled podán. Doložení se nevyžaduje v případech, kdy potřebné údaje má okresní správa sociálního zabezpečení nebo Česká správa sociálního zabezpečení ve své evidenci nebo má možnost si je obstarat v elektronické podobě způsobem umožňujícím dálkový přístup. Česká správa sociálního zabezpečení je povinna zveřejnit, které důvody, pro které je samostatná výdělečná činnost vedlejší, není osoba samostatně výdělečně činná povinna dokládat.

§ 14

(1) Zálohy na pojistné se platí na jednotlivé celé kalendářní měsíce. Výše zálohy na pojistné se stanoví procentní sazbou uvedenou v § 7 odst. 1 písm. c) bodě 1 z měsíčního vyměřovacího základu.

(2) U osoby samostatně výdělečně činné, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost v předcházejícím kalendářním roce, činí výše měsíčního vyměřovacího základu 50 % z částky rovnající se průměru, který z daňového základu podle § 5b odst. 1 za tento rok připadá na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část tohoto měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost, s tím, že pokud by výše takto stanoveného měsíčního vyměřovacího základu přesáhla částku ve výši čtyřnásobku průměrné mzdy, činí měsíční vyměřovací základ tuto částku.

(3) Za kalendářní měsíc, v němž byl nebo měl být podán přehled podle § 15 odst. 1, se záloha na pojistné ve výši odpovídající měsíčnímu vyměřovacímu základu stanovenému podle odstavců 2, 4 až 6 platí do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž byl nebo měl být takový přehled podán v dalším kalendářním roce.

(4) U osoby samostatně výdělečně činné, která se stane poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou, činí měsíční vyměřovací základ nejméně 50 % jedné dvanáctiny rozdílu mezi předpokládanými

příjmy a předpokládanými výdaji, z nichž se vychází při výpočtu daně z příjmů stanovené paušální částkou.

(5) Na základě žádosti osoby samostatně výdělečně činné příslušná okresní správa sociálního zabezpečení poměrně sníží na dobu nejdéle do konce kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž byl nebo měl být podán přehled podle § 15 odst. 1, měsíční vyměřovací základ, pokud její příjem ze samostatné výdělečné činnosti po odpočtu výdajů vynaložených na jeho dosažení, zajištění a udržení připadající v průměru na jeden kalendářní měsíc v období od 1. ledna kalendářního roku do konce kalendářního měsíce předcházejícího kalendářnímu měsíci, ve kterém byla podána žádost o snížení, nejméně však v období tří kalendářních měsíců po sobě jdoucích, je nejméně o jednu třetinu nižší než takový příjem připadající v předcházejícím kalendářním roce v průměru na jeden kalendářní měsíc, v němž aspoň po část měsíce byla vykonávána samostatná výdělečná činnost.

(6) Měsíční vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné vykonávající hlavní samostatnou výdělečnou činnost činí nejméně 25 % průměrné mzdy. Měsíční vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné, která se pro účely placení záloh považuje za osobu samostatně výdělečně činnou vykonávající vedlejší samostatnou výdělečnou činnost (§ 13a odst. 8 a 9) činí nejméně 10 % průměrné mzdy. V případě, že osoba samostatně výdělečně činná byla plátcem záloh na pojistné za měsíc prosinec, zůstává pro tuto osobu samostatně výdělečně činnou měsíční vyměřovací základ stanovený podle věty první nebo druhé v platnosti v následujícím kalendářním roce až do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, v němž byl nebo měl být podán přehled podle § 15 odst. 1.

(7) Zálohy na pojistné se neplatí za kalendářní měsíce, v nichž po celý kalendářní měsíc osoba samostatně výdělečně činná měla nárok na výplatu nemocenského nebo peněžité pomoci v mateřství z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných; kalendářním měsícem se pro účely části věty před středníkem rozumí i jeho část, po kterou osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, pokud výkon této činnosti netrval po celý kalendářní měsíc.

(8) Dlužné zálohy na pojistné se stanoví ve výši odpovídající minimální částce měsíčního vyměřovacího základu stanoveného podle odstavců 2, 4 až 6.

(9) Je-li úhrn záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období vyšší než pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti stanovené podle § 4, nebo platila-li osoba samostatně výdělečně činná zálohy na pojistné za kalendářní rok, ve kterém není účastna důchodového pojištění, jedná se o přeplatek na pojistném na důchodové pojištění.

(10) Doplatek na pojistném se stanoví ve výši rozdílu mezi výší pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti stanoveného podle § 4 a výší záloh na pojistné zaplacených za rozhodné období.

(11) Měsíční vyměřovací základ se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

§ 14a

(1) Záloha na pojistné za kalendářní měsíc je splatná od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná může platit zálohy na pojistné na delší než měsíční období, avšak vždy jen do budoucna. Pokud zálohy na pojistné platí do budoucna osoba samostatně výdělečně činná, která podala přehled podle § 15 odst. 1 za předchozí kalendářní rok, může zálohy na pojistné zaplatit do budoucna až do konce června následujícího kalendářního roku; pokud zálohy na pojistné platí do budoucna osoba samostatně výdělečně činná, která ještě nepodala přehled podle § 15 odst. 1 za předchozí kalendářní rok, může zálohy na pojistné zaplatit do budoucna jen do konce června kalendářního roku, ve kterém bude podávat přehled podle § 15 odst. 1 za předchozí kalendářní rok. Výši zaplacených záloh na pojistné nelze měnit. Zálohy na pojistné zaplacené do budoucna lze vrátit jen v případě ukončení samostatné výdělečné činnosti, a to za kalendářní měsíce následující po ukončení této činnosti.

(3) Doplatek na pojistném je splatný nejpozději do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, za který se pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti platí.

§ 14b

(1) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna zaplatit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní rok, ve kterém byla aspoň po část roku účastna důchodového pojištění podle § 10 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění a za který nebyla podle § 13a povinna platit zálohy na pojistné. Pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti podle předchozí věty je osoba samostatně výdělečně činná povinna zaplatit nejpozději do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok,

za který se pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti platí.

(2) Osoba samostatně výdělečně činná je povinna zaplatit pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti za kalendářní rok, za který se přihlásila k účasti na důchodovém pojištění podle § 10 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění až po jeho uplynutí a za který podle § 13a odst. 1 písm. b) nebyla povinna platit zálohy na pojistné, popřípadě nezaplatila zálohy na pojistné podle § 13a odst. 5, a to do osmi dnů po dni, ve kterém byl, popřípadě měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za tento rok.

§ 14c

(1) Osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna nemocenského pojištění, je povinna platit pojistné na nemocenské pojištění na jednotlivé celé kalendářní měsíce, s výjimkou těch kalendářních měsíců, ve kterých trvají důvody, pro které se podle § 14 odst. 7 neplatí zálohy na pojistné (§ 13 odst. 2). Za kalendářní měsíc, v němž osobě samostatně výdělečně činné vznikla účast na nemocenském pojištění, se však pojistné na nemocenské pojištění platí vždy.

(2) Pojistné na nemocenské pojištění za kalendářní měsíc je splatné od 1. do 20. dne následujícího kalendářního měsíce. Jestliže osobě samostatně výdělečně činné vznikla účast na nemocenském pojištění v kalendářním měsíci, který předcházel kalendářnímu měsíci, v němž podala přihlášku k nemocenskému pojištění, je pojistné na nemocenské pojištění za tento předcházející kalendářní měsíc splatné do konce kalendářního měsíce, v němž podala přihlášku k nemocenskému pojištění. Osoba samostatně výdělečně činná může po projednání s okresní správou sociálního zabezpečení platit pojistné na nemocenské pojištění na delší než měsíční období, avšak vždy jen do budoucna a nejdéle do konce kalendářního roku.

(3) Měsíční základ, který osoba samostatně výdělečně činná stanovila v souladu s tímto zákonem a odvedla z něho pojistné na nemocenské pojištění, nelze dodatečně měnit. Stanovením měsíčního základu se přitom rozumí zaplacení pojistného na nemocenské pojištění z měsíčního základu.

(4) Jestliže pojistné na nemocenské pojištění bylo zaplaceno po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 2 nebo bylo zaplaceno v této lhůtě, avšak v nižší částce, než mělo být zaplaceno, jedná se o přeplatek na pojistném na nemocenské pojištění. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna při vrácení tohoto přeplatku, popřípadě části tohoto přeplatku, nebo při použití tohoto přeplatku k úhradě splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení písemně oznámit osobě samostatně výdělečně činné den a důvod zániku její účasti na nemocenském pojištění.

§ 15

(1) Osoba, která aspoň po část kalendářního roku vykonávala samostatnou výdělečnou činnost, je povinna podat příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději do jednoho měsíce ode dne, ve kterém měla podle zvláštního zákona podat daňové přiznání za tento kalendářní rok, na předepsaném tiskopise přehled o příjmech a výdajích za tento kalendářní rok. V tomto přehledu se kromě údajů o daňovém základu, popřípadě není-li osoba samostatně výdělečně činná povinna podávat daňové přiznání, údajů o příjmech ze samostatné výdělečné činnosti a výdajích vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení uvádějí údaje o vyměřovacím základu pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, nejnižším měsíčním vyměřovacím základu pro zálohy na pojistné, úhrnu záloh na pojistné, pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance, pokud spolu s vyměřovacím základem ze samostatné výdělečné činnosti přesahuje částku maximálního vyměřovacího základu (§ 15a), a vykonávala-li osoba samostatně výdělečně činná vedlejší samostatnou výdělečnou činnost, též údaje o skutečnostech uvedených v § 9 odst. 6 písm. a) až e) zákona o důchodovém pojištění, pokud chce být považována za osobu samostatně výdělečně činnou s vedlejší samostatnou výdělečnou činností; pokud osoba samostatně výdělečně činná vykonávala samostatnou výdělečnou činnost formou spolupráce, je povinna uvést v tomto přehledu též jméno a příjmení, trvalý pobyt a rodné číslo osoby samostatně výdělečně činné, s níž spolupracuje. Uvedla-li osoba samostatně výdělečně činná v přehledu údaje o vedlejší samostatné výdělečné činnosti, je povinna tyto údaje též doložit, a to nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž tento přehled podala; ustanovení § 13a odst. 9 věty třetí platí zde obdobně. Pokud osobě samostatně výdělečně činné zpracovává daňové přiznání daňový poradce, je povinna tuto skutečnost příslušné okresní správě sociálního zabezpečení doložit do 30. dubna kalendářního roku, ve kterém má povinnost podat daňové přiznání za předchozí kalendářní rok. Osoba samostatně výdělečně činná, která je poplatníkem daně z příjmů stanovené paušální částkou, uvádí v přehledu též tento údaj a je povinna příslušné okresní správě sociálního zabezpečení předložit nejpozději do konce kalendářního měsíce následujícího po měsíci, v němž byl přehled podán, protokol o platbě daně z příjmů paušální částkou. Pokud je v předloženém protokole daň stanovena paušální částkou na více zdaňovacích období, povinnost jeho předložení za další kalendářní rok nebo

roky uvedené v protokolu se považuje za splněnou v den, kdy osoba samostatně výdělečně činná za takový kalendářní rok podává či měla podat přehled o svých příjmech a výdajích ze samostatné výdělečné činnosti. Rozhodnutí správce daně o zrušení platby daně paušální částkou podle zvláštního právního předpisu[19d]) je osoba samostatně výdělečně činná povinna předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení nejpozději v den, kdy podává či měla podat přehled o svých příjmech a výdajích ze samostatné výdělečné činnosti za kalendářní rok, který následuje po kalendářním roce, za který naposledy byla poplatníkem daně z příjmů paušální částkou.

(2) Zjistí-li se po podání přehledu podle odstavce 1, že vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je vyšší, než který osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle odstavce 1, je osoba samostatně výdělečně činná povinna předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení opravný přehled, a to nejpozději do 8 dnů ode dne, kdy se o takové změně dozvěděla. V opravném přehledu uvede novou výši daňového základu, popřípadě, není-li osoba samostatně výdělečně činná povinna podávat daňové přiznání, novou výši příjmů ze samostatné výdělečné činnosti a výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení, výši vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, přičemž nová výše vyměřovacího základu nesmí být nižší než původní výše tohoto základu, částku pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, částku rozdílu mezi pojistným na důchodové pojištění a příspěvkem na státní politiku zaměstnanosti, kterou má podle opravného přehledu zaplatit, a pojistným a příspěvkem, které zaplatila za kalendářní rok, za který opravný přehled podává, a nejnižší měsíční vyměřovací základ pro stanovení záloh na pojistné. Opravný přehled se podává na tiskopisu pro podání přehledu podle odstavce 1, kde se uvede též důvod pro předložení opravného přehledu. Částku rozdílu na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je osoba samostatně výdělečně činná povinna doplatit do 8 dnů ode dne, v němž byl nebo měl být opravný přehled podán. Nová výše nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu pro stanovení záloh na pojistné platí od kalendářního měsíce, v němž osoba samostatně výdělečně činná opravný přehled podala nebo měla podat.

(3) Zjistí-li se po podání přehledu podle odstavce 1, že vyměřovací základ pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti je nižší, než který osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle odstavce 1, může osoba samostatně výdělečně činná předložit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení opravný přehled. V opravném přehledu uvede novou výši daňového základu, popřípadě, není-li osoba samostatně výdělečně činná povinna podávat daňové přiznání, novou výši příjmů ze samostatné výdělečné činnosti a výdajů vynaložených na jejich dosažení, zajištění a udržení, výši vyměřovacího základu pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, přičemž nová výše vyměřovacího základu nesmí být nižší než původní výše tohoto základu, pokud původní výše tohoto základu byla určena ve vyšší než minimální výši, částku pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, částku přeplatku na pojistném na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pokud přeplatek v důsledku podání opravného přehledu vznikl, a nejnižší měsíční vyměřovací základ pro stanovení záloh na pojistné. Opravný přehled se podává na tiskopisu pro podání přehledu podle odstavce 1, kde se uvede též důvod pro předložení opravného přehledu. Jestliže částka daňového základu nezakládá osobě samostatně výdělečně činné za dobu vedlejší samostatné výdělečné činnosti účast na důchodovém pojištění v kalendářním roce, za který opravný přehled podává, může spolu s opravným přehledem podat přihlášku k tomuto pojištění za kalendářní rok, za který opravný přehled podává. Opravný přehled podle věty první může osoba samostatně výdělečně činná podat nejpozději do konce třetího kalendářního měsíce po měsíci, v němž se o změně daňového základu nebo nové výši příjmů a výdajů ze samostatné výdělečné činnosti dověděla. Opravný přehled se považuje za žádost o vrácení přeplatku; při vracení přeplatku se postupuje podle § 17. Nová výše nejnižšího měsíčního vyměřovacího základu pro stanovení záloh na pojistné platí od kalendářního měsíce, v němž osoba samostatně výdělečně činná opravný přehled podala.

(4) Údaj o určeném vyměřovacím základu, který osoba samostatně výdělečně činná uvedla v přehledu podle odstavce 1, nemůže být dodatečně změněn, s výjimkou opravného přehledu podle odstavce 2 nebo 3.

(5) Zemře-li osoba samostatně výdělečně činná před splněním povinností uvedených v předchozích odstavcích, může za ni tyto povinnosti splnit její dědic nebo fyzická osoba, která uplatňuje nárok na důchod z důchodového pojištění z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné. Pokud je těmito osobami podáno více přehledů podle odstavce 1 věty první nebo podle odstavce 2 nebo 3 a nedohodnou-li se tyto osoby

[19d]) § 7a odst. 4 zákona č. 586/1992 Sb., ve znění zákona č. 492/2000 Sb.

na částce vyměřovacího základu určeného podle § 5b odst. 1 a 2, vychází se z přehledu podaného osobou, která podala daňové přiznání za zemřelou osobu samostatně výdělečně činnou[62]), a pokud žádná z těchto osob nebyla povinna podat daňové přiznání z důvodu úmrtí osoby samostatně výdělečně činné, považuje se za vyměřovací základ nejnižší z vyměřovacích základů uvedených těmito osobami.

§ 15a

Maximální vyměřovací základy

(1) Maximálním vyměřovacím základem zaměstnance pro placení pojistného je částka ve výši čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy. Rozhodným obdobím, z něhož se zjišťuje maximální vyměřovací základ zaměstnance, je kalendářní rok. Maximální vyměřovací základ zaměstnance je tvořen součtem vyměřovacích základů zaměstnance zjištěných v kalendářním roce, za který se maximální vyměřovací základ zjišťuje.

(2) Přesáhne-li v kalendářním roce úhrn vyměřovacích základů zaměstnance maximální vyměřovací základ podle odstavce 1 a zaměstnanec je v tomto roce zaměstnán

a) jen u jednoho zaměstnavatele, neplatí zaměstnanec v tomto kalendářním roce pojistné z částky, která přesahuje tento maximální vyměřovací základ; to platí i v případě více zaměstnání v kalendářním roce, avšak u téhož zaměstnavatele,

b) u více zaměstnavatelů, považuje se pojistné zaplacené zaměstnancem z úhrnu jeho vyměřovacích základů ze všech zaměstnání, který přesahuje tento maximální vyměřovací základ, za přeplatek na pojistném (§ 17); tento přeplatek však nemůže být vyšší než částka, která byla zaměstnanci z jeho příjmů sražena na pojistném.

(3) Zaměstnavatel je povinen písemně potvrdit zaměstnanci na jeho žádost úhrn vyměřovacích základů za kalendářní rok, z nichž bylo sraženo pojistné, a to do 8 dnů ode dne obdržení žádosti; zjistí-li zaměstnavatel, že v tomto potvrzení uvedl nesprávné údaje, je povinen neprodleně vydat zaměstnanci nové potvrzení.

(4) Do vyměřovacího základu zaměstnavatele se nezahrnuje částka, která přesahuje maximální vyměřovací základ zaměstnance a z níž zaměstnanec neplatí v kalendářním roce pojistné podle odstavce 2 písm. a).

(5) Maximálním vyměřovacím základem osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti je částka ve výši čtyřicetiosminásobku průměrné mzdy.

(6) Byla-li osoba samostatně výdělečně činná v kalendářním roce též zaměstnancem a součet vyměřovacího základu nebo úhrnu vyměřovacích základů zaměstnance a vyměřovacího základu osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti přesáhl maximální vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné stanovený podle odstavce 5, sníží se o tuto přesahující částku nejdříve vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné pro pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, a je-li přesahující částka vyšší než tento vyměřovací základ osoby samostatně výdělečně činné, sníží se o zbytek přesahující částky vyměřovací základ nebo úhrn vyměřovacích základů zaměstnance; přitom se nejdříve sníží vyměřovací základy z těch zaměstnání, v nichž je zaměstnanec poplatníkem pouze pojistného na důchodové pojištění. Vyměřovací základy zaměstnance dokládá osoba samostatně výdělečně činná potvrzením podle odstavce 3.

(7) Zálohy na pojistné není povinna platit osoba samostatně výdělečně činná, která je účastna důchodového pojištění též jako zaměstnanec a v zaměstnání dosáhla maximálního vyměřovacího základu zaměstnance, a to od kalendářního měsíce, v němž příslušné okresní správě sociálního zabezpečení oznámila a doložila, že v zaměstnání dosáhla tohoto maximálního vyměřovacího základu, do kalendářního měsíce, který předchází kalendářnímu měsíci, ve kterém byl nebo měl být podán přehled o příjmech a výdajích podle § 15 odst. 1 za kalendářní rok, který následuje po kalendářním roce, v němž osoba samostatně výdělečně činná dosáhla tohoto maximálního vyměřovacího základu.

§ 16

(1) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění platí pojistné na důchodové pojištění za jednotlivé celé kalendářní měsíce, ve kterých je aspoň po část kalendářního měsíce účastna důchodového pojištění podle § 6 zákona o důchodovém pojištění.

(2) Pojistné na důchodové pojištění za doby uvedené

a) v § 6 odst. 1 písm. c) až e) zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí dvou kalendářních roků následujících po kalendářním roce, do něhož spadá kalendářní měsíc, za který se toto pojistné platí,

[62]) § 40 odst. 7 zákona ČNR č. 337/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

b) v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění nelze zaplatit po uplynutí jednoho roku od posledního dne kalendářního měsíce, za který se toto pojistné platí.

(3) Je-li pojistné na důchodové pojištění zaplaceno po uplynutí lhůt uvedených v odstavci 2 nebo je-li toto pojistné zaplaceno osobou uvedenou v § 6 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění za dobu delší než deset let, považuje se za přeplatek na pojistném.

(4) Osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění odvádí pojistné na důchodové pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení. Při platbě pojistného na důchodové pojištění je osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění povinna označit kalendářní měsíce, za které toto pojistné platí.

§ 16a

(1) Zahraniční zaměstnanec, který je účasten nemocenského pojištění, je povinen platit pojistné na nemocenské pojištění na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení za jednotlivé celé kalendářní měsíce, s výjimkou kalendářních měsíců, ve kterých měl po celý kalendářní měsíc nárok na nemocenské nebo peněžitou pomoc v mateřství z nemocenského pojištění zahraničního zaměstnance. Pojistné na nemocenské pojištění je splatné od 1. do 20. dne kalendářního měsíce, který následuje po kalendářním měsíci, za který toto pojistné platí. Měsíční základ, který zahraniční zaměstnanec stanovil v souladu s tímto zákonem a odvedl z něho pojistné na nemocenské pojištění, nelze dodatečně měnit. Ustanovení § 14c odst. 3 věty druhé platí v případě věty třetí přiměřeně. Zahraniční zaměstnanec může po projednání s příslušnou okresní správou sociálního zabezpečení platit pojistné na nemocenské pojištění na delší než měsíční období, avšak vždy jen do budoucna a nejdéle do konce kalendářního roku.

(2) Jestliže pojistné na nemocenské pojištění bylo zahraničním zaměstnancem zaplaceno po uplynutí lhůty stanovené v odstavci 1 nebo bylo zaplaceno v této lhůtě, avšak v nižší částce, než mělo být zaplaceno, jedná se o přeplatek na pojistném na nemocenské pojištění. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna při vrácení tohoto přeplatku písemně oznámit zahraničnímu zaměstnanci den a důvod zániku jeho účasti na nemocenském pojištění.

§ 17

Přeplatek pojistného

(1) Přeplatek na pojistném se vrací plátci pojistného nebo jeho právnímu nástupci do pěti let po uplynutí kalendářního roku, v němž vznikl, pokud není jiného splatného závazku vůči okresní správě sociálního zabezpečení. Je-li takový závazek, použije se přeplatku na pojistném k jeho úhradě. Po úhradě splatných závazků na pojistném lze použít přeplatku na pojistném také k úhradě dluhu v nemocenském nebo důchodovém pojištění. Splatný závazek podle věty první a třetí se zjišťuje, má-li zaměstnavatel více mzdových účtáren, ve vztahu ke všem těmto mzdovým účtárnám.

(2) Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[19]) je povinna vrátit přeplatek na pojistném do jednoho měsíce ode dne, kdy tento přeplatek zjistila. Požádal-li plátce pojistného nebo jeho právní nástupce o vrácení přeplatku na pojistném a příslušná správa sociálního zabezpečení vrátila přeplatek na pojistném po uplynutí lhůty stanovené pro vydání rozhodnutí o přeplatku na pojistném, je povinna zaplatit úrok z přeplatku za dobu po uplynutí této lhůty ve výši 140 % diskontní úrokové sazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí, v němž tato lhůta uplynula; pro den platby přeplatku na pojistném platí obdobně § 19 odst. 2 písm. a) a c). Za žádost o vrácení přeplatku na pojistném se považuje vždy podání přehledu podle § 15 odst. 1, vyplývá-li z něho přeplatek na pojistném. Na žádost osoby samostatně výdělečně činné použije příslušná okresní správa sociálního zabezpečení přeplatek na pojistném vyplývající z přehledu podle § 15 odst. 1 na úhradu záloh na pojistném do budoucna, nejdéle však do konce kalendářního roku; za den zaplacení záloh na pojistném se přitom považuje den, kdy osoba samostatně výdělečně činná podala přehled podle § 15 odst. 1 spolu s takovou žádostí.

(3) Přeplatek podle § 15a odst. 2 písm. b) vrátí okresní správa sociálního zabezpečení zaměstnanci jen na základě jeho písemné žádosti doložené potvrzením zaměstnavatele podle § 15a odst. 3; ustanovení odstavce 1 věty druhé a odstavce 2 věty druhé platí přitom obdobně. Nárok na vrácení přeplatku zaniká, nebyla-li žádost o vrácení přeplatku podána do 5 let po uplynutí kalendářního roku, v němž přeplatek vznikl. Pro účely vrácení přeplatku na pojistném zaměstnanci se do částky maximálního vyměřovacího základu zahrnují nejdříve vyměřovací základy z těch zaměstnání, v nichž je zaměstnanec poplatníkem pojistného.

§ 18

Promlčení pojistného

(1) Právo předepsat dlužné pojistné se promlčuje za 10 let ode dne splatnosti. Byl-li proveden úkon ke zjištění výše pojistného nebo jeho vyměření, plyne nová promlčecí lhůta ode dne, kdy se o tom plátce pojistného dozvěděl.

(2) Právo vymáhat pojistné se promlčuje za 10 let

od právní moci platebního výměru, jímž bylo vyměřeno. Promlčecí doba neběží po dobu řízení u soudu.

§ 19

Způsob placení pojistného

(1) Pojistné se platí v české měně

a) bezhotovostním převodem z účtu vedeného v České republice u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva, nebo z účtu vedeného v zahraničí, na příslušný účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení,

b) v hotovosti prostřednictvím banky, spořitelního a úvěrního družstva nebo držitele poštovní licence v České republice na příslušný účet podle písmene a), a jde-li o částku nepřevyšující 5 000 Kč, též zaměstnanci příslušné okresní správy sociálního zabezpečení pověřenému přijímat pojistné, přičemž v jednom kalendářním dni nelze v hotovosti zaplatit dohromady více než tuto částku, nebo

c) v hotovosti v zahraničí na příslušný účet podle písmene a).

(2) Za den platby pojistného se považuje

a) u bezhotovostních převodů z účtu vedeného v České republice u banky nebo spořitelního a úvěrního družstva den, kdy bylo uskutečněno odepsání z účtu plátce pojistného,

b) u bezhotovostních převodů z účtu vedeného v zahraničí nebo u plateb v hotovosti v zahraničí den, kdy bylo uskutečněno připsání na příslušný účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení,

c) u plateb v hotovosti v České republice den, kdy banka, spořitelní a úvěrní družstvo, držitel poštovní licence nebo příslušná okresní správa sociálního zabezpečení hotovost přijali.

(3) Banka, u které je veden účet okresní správy sociálního zabezpečení, je povinna sdělit okresní správě sociálního zabezpečení den, kdy došlo k odepsání platby z účtu příkazce nebo k přijetí platby v hotovosti v bance nebo ve spořitelním a úvěrním družstvu. Držitel poštovní licence je povinen sdělit přímo nebo prostřednictvím zúčastněné banky okresní správě sociálního zabezpečení den, kdy přijal hotovost a kdy platbu v hotovosti předal bance, která vede jeho účet.

(4) Držitel poštovní licence, který přijal platbu k úhradě poštovním poukazem, ji předá k provedení převodu bance, která vede jeho účet, do 2 pracovních dnů ode dne, kdy platbu přijal; pro další převod této platby se uplatní lhůty podle zákona o platebním styku.

(5) Pokud držitel poštovní licence nedodrží lhůtu podle odstavce 4, je povinen uhradit okresní správě sociálního zabezpečení úrok ve výši dvojnásobku diskontní sazby stanovené Českou národní bankou platné v první den kalendářního čtvrtletí, v němž měl uhrazenou částku nejpozději převést. Držitel poštovní licence je rovněž povinen převést okresní správě sociálního zabezpečení úrok, který mu uhradí banka nebo spořitelní a úvěrní družstvo za nedodržení lhůt podle zákona o platebním styku.

(6) Spořitelní a úvěrní družstva jsou povinna poskytnout na žádost okresní správě sociálního zabezpečení čísla účtů, údaje o jejich majitelích, stavech peněžních prostředků na účtech a o jejich pohybu a údaje o úvěrech, vkladech a depozitech.

§ 20

Penále

(1) Nebylo-li pojistné zaplaceno ve stanovené lhůtě anebo bylo-li zaplaceno v nižší částce, než ve které mělo být zaplaceno, je plátce pojistného povinen platit penále. Penále činí 0,05 % dlužné částky za každý kalendářní den, ve kterém některá z těchto skutečností trvala. Pro výši zálohy na pojistné platí obdobně ustanovení § 14 odst. 8.

(2) Penále se poprvé platí za kalendářní den, který bezprostředně následuje po dni splatnosti pojistného. Penále se naposledy platí za den, ve kterém bylo dlužné pojistné zaplaceno. Posledním dnem, za který osoba samostatně výdělečně činná platí penále z dlužných záloh na pojistné, je

a) den, ve kterém byl podán přehled podle § 15 za kalendářní rok, za který vznikl dluh na zálohách na pojistném, pokud byl tento přehled podán ve stanovené lhůtě, nebo

b) poslední den lhůty stanovené pro podání přehledu podle § 15 za kalendářní rok, za který vznikl dluh na zálohách na pojistném, pokud nebyl tento přehled podán ve stanovené lhůtě.

(3) Jestliže příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[44]) povolila placení dlužného pojistného ve splátkách (§ 20a), penále z takového dluhu činí 0,025 % dlužné částky za každý kalendářní den, kdy dluh na pojistném trvá, a to ode dne splatnosti první splátky dluhu; pokud plátce pojistného, kterému bylo povoleno placení dlužného pojistného ve splátkách, nezaplatí včas anebo ve správné výši některou splátku dluhu nebo pojistné splatné v období po splatnosti první splátky dluhu a okresní správa sociálního zabez-

[44]) § 7 písm. b), c), d) a f) zákona ČNR č. 582/1991 Sb., ve znění zákona č. 241/1994 Sb.

pečení z tohoto důvodu zrušila povolení, je povinen platit z dlužného pojistného ještě penále ve výši 0,025 % dlužné částky za každý kalendářní den, kdy jeho dluh trvá, a to ode dne splatnosti první splátky dluhu. Jestliže bylo pojistné zaplacené ve správné výši za kalendářní měsíc použito k úhradě dlužných částek podle § 22a, nepřihlíží se pro účely předchozí věty k takovému postupu.

(4) Pro účely odstavce 3 se považuje pojistné splatné v období po vydání rozhodnutí o povolení splátek za pojistné zaplacené včas a ve správné výši i tehdy, pokud bylo zaplaceno později, než mělo být zaplaceno, z důvodu, že bylo zaplaceno na účet jiné než příslušné okresní správy sociálního zabezpečení nebo na účet správce daně, popřípadě na účet zdravotní pojišťovny; podmínkou však je, že toto pojistné bylo zaplaceno na účet příslušné okresní správy sociálního zabezpečení nejpozději do osmi dnů po zjištění, že bylo zaplaceno na tento jiný účet; ustanovení odstavce 6 část věty první za středníkem platí i zde. Pro účely odstavce 3 se dále považuje pojistné splatné v období po vydání rozhodnutí o povolení splátek za pojistné zaplacené včas a ve správné výši rovněž tehdy, pokud bylo zaplaceno v nižší částce, než ve které mělo být zaplaceno, z toho důvodu, že z částky pojistného byla odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti ve vyšší částce, než měla být odečtena; podmínkou však je, že dlužné pojistné bylo do správné výše doplaceno nejpozději do 8 dnů po zjištění tohoto dluhu.

(5) Penále se neplatí

a) za dobu, kdy osoba samostatně výdělečně činná nevykonává samostatnou výdělečnou činnost,

b) z pojistného na důchodové pojištění, které osoba dobrovolně účastná důchodového pojištění dluží za dobu dobrovolné účasti na tomto pojištění,

c) za dobu, po kterou se zaměstnavatel již nepovažuje pro účely tohoto zákona za zaměstnavatele [§ 3 odst. 1 písm. a)],

d) za dobu ode dne následujícího po dni vydání platebního výměru do dne předcházejícímu dni jeho vykonatelnosti, pokud dlužné pojistné bylo zaplaceno do dne vykonatelnosti platebního výměru,

e) za dobu ode dne vydání rozhodnutí o prohlášení konkursu na majetek plátce pojistného do dne právní moci usnesení soudu, kterým se konkurs ruší[45]),

f) za dobu od vstupu plátce pojistného do likvidace,

g) za dobu od právní moci usnesení soudu, kterým byl zamítnut insolvenční návrh proto, že majetek plátce pojistného nepostačuje k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo kterým byl zrušen konkurs po zjištění soudu, že majetek plátce pojistného je zcela nepostačující pro uspokojení věřitelů,

h) byla-li podána kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, kterým bylo zrušeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení o povinnosti zaplatit pojistné, za dobu ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí krajského soudu, do osmého dne po dni nabytí právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, pokud dlužné pojistné bylo zaplaceno do tohoto dne; nebylo-li v této lhůtě dlužné pojistné zaplaceno, platí se penále ode dne nabytí právní moci rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti.

(6) Jestliže pojistné bylo zaplaceno na účet jiné než příslušné okresní správy sociálního zabezpečení nebo na účet správce daně, nepovažuje se taková částka za dlužné pojistné podle odstavce 1 ode dne následujícího po dni její platby (§ 19 odst. 2) do osmi dnů po dni zjištění, že plátce zaplatil pojistné na tento jiný účet; za den tohoto zjištění se považuje den, ve kterém plátce pojistného požádal o vrácení částky pojistného zaplacené na jiný účet, nejpozději však den, ve kterém mu příslušná okresní správa sociálního zabezpečení písemně oznámila, že tuto platbu pojistného neobdržela. Jestliže pojistné bylo zaplaceno na účet cizozemského nositele pojištění namísto příslušné okresní správy sociálního zabezpečení, nepovažuje se taková částka za dlužné pojistné podle odstavce 1, pokud plátce pojistného uhradí dlužné pojistné do 8 dnů po zjištění, že měl pojistné zaplatit okresní správě sociálního zabezpečení; za den tohoto zjištění se přitom považuje den, ve kterém mu okresní správa sociálního zabezpečení písemně oznámila číslo účtu, na který mají být platby pojistného zasílány.

(7) Jestliže pojistné bylo zaměstnavatelem zaplaceno v nižší částce, než ve které mělo být zaplaceno, z toho důvodu, že z částky pojistného byla odečtena náhrada mzdy za dobu dočasné pracovní neschopnosti ve vyšší částce, než měla být odečtena, nepovažuje se částka, o kterou bylo pojistné takto zkráceno, za dlužné pojistné podle odstavce 1, a to až do dne předcházejícího dni, kdy se stal vykonatelným platební výměr, kterým bylo pojistné dlužné z tohoto důvodu předepsáno k úhradě.

(8) Každá platba penále se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

[45]) Zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.

(9) Pokud jde o splatnost penále, způsob jeho placení, jeho vymáhání, promlčení a vracení přeplatku na penále, postupuje se stejně jako u pojistného.

(10) Pro účely zvláštních předpisů[64]) se za dlužné pojistné považuje i dlužné penále.

§ 20a

Povolení splátek pojistného a penále

(1) Na písemnou žádost plátce pojistného uvedeného v § 3 odst. 1 písm. a) může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení povolit placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, a to až do výše, kterou tento plátce dluží ke dni vydání rozhodnutí o povolení splátek. Placení dlužného pojistného a penále ve splátkách nelze povolit, jestliže došlo k jeho zrušení s likvidací nebo probíhá-li insolvenční řízení, v němž již bylo vydáno rozhodnutí o úpadku plátce pojistného; tyto skutečnosti je plátce pojistného, který žádá o povolení splátek, povinen písemně oznámit příslušné okresní správě sociálního zabezpečení do 8 dnů ode dne, kdy nastaly. Věta druhá platí obdobně pro případy uvedené v § 20 odst. 5 písm. e) a f).

(2) Na písemnou žádost plátce pojistného uvedeného v § 3 odst. 4 může povolit příslušná okresní správa sociálního zabezpečení placení doplatku na pojistném (§ 14 odst. 10), pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti (§ 14b) a penále, které tento plátce dluží ke dni vydání rozhodnutí o povolení splátek, ve splátkách. Ustanovení odstavce 1 věty druhé platí zde přiměřeně.

(3) Okresní správa sociálního zabezpečení stanoví výši jednotlivých splátek dluhu a dobu splácení dluhu, která nesmí být delší než 36 měsíců.

(4) Jednotlivé splátky dluhu se platí jednou částkou, a to odděleně od plateb běžného pojistného. Plátce pojistného je povinen označit každou splátku dluhu způsobem určeným v povolení; nebude-li tato splátka takto označena, nepovažuje se za splátku dluhu.

(5) Zaplatí-li plátce pojistného měsíční splátku dluhu ve vyšší částce nebo zaplatí-li mimořádnou platbu označenou podle odstavce 4 věty druhé, použijí se tyto částky na úhradu splátek dluhu nejdříve splatných.

(6) Okresní správa sociálního zabezpečení

a) může zrušit povolení o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, jestliže plátce pojistného nezaplatí včas nebo ve správné výši některou splátku dluhu nebo pojistné splatné v období po splatnosti první splátky dluhu,

b) zruší povolení o placení dlužného pojistného a penále ve splátkách, jestliže plátce pojistného vstoupí do likvidace nebo bylo-li vydáno rozhodnutí o úpadku plátce pojistného, a to ke dni, kdy některá z těchto událostí nastala.

Ustanovení § 20 odst. 4 platí přitom obdobně.

(7) Pokud není v předchozích odstavcích stanoveno jinak, platí pro splátky dluhu obdobně ustanovení o pojistném. Pro účely placení dlužného pojistného a penále ve splátkách se za plátce pojistného považuje i bývalý plátce pojistného, který má splatné závazky vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení.

§ 21

Přirážka k pojistnému na sociální zabezpečení

(1) Přirážku k pojistnému na sociální zabezpečení (dále jen „přirážka k pojistnému") uloží příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[20]) zaměstnavateli, jestliže

a) výrobní zařízení zaměstnavatele podle pravomocného rozhodnutí orgánu inspekce práce nevyhovuje předpisům k zajištění bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, nebo

b) výrobní zařízení zaměstnavatele podle pravomocného rozhodnutí příslušného zdravotnického orgánu nevyhovuje předpisům zdravotnickým nebo hygienickým, nebo

c) podle zjištění orgánu inspekce práce nebo zdravotnického orgánu není provozováno předepsané zařízení na ochranu života a zdraví zaměstnanců.

(2) Výše přirážky k pojistnému může činit až 5 % z vyměřovacího základu (§ 5a) za jednotlivé měsíce, za které se přirážka k pojistnému platí. Jestliže se zjištěné nedostatky týkají jen nižší složky zaměstnavatele, stanoví se přirážka k pojistnému jen z úhrnu vyměřovacích základů zaměstnanců v této nižší složce.

(3) Přirážku k pojistnému je zaměstnavatel povinen platit od prvního dne kalendářního měsíce, v němž nabylo právní moci rozhodnutí uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b), anebo v němž došlo ke zjištění uvedenému v odstavci 1 písm. c), a to až do konce kalendářního měsíce, v němž byly zjištěné nedostatky od-

[64]) Např. zákon č. 328/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů.

[20]) § 104b odst. 2 písm. a) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

straněny. Byla-li stanovena lhůta k odstranění nedostatků, je zaměstnavatel povinen platit přirážku k pojistnému až od prvního dne kalendářního měsíce, v němž tato lhůta prošla a nedostatky trvají dál.

(4) Pokud jde o splatnost přirážky k pojistnému, způsob jejího placení, její vymáhání, promlčení a vrácení přeplatku k přirážce na pojistném, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 22

Pokuty

(1) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 5 odst. 5 větě třetí, § 9 odst. 5 a 6, § 10 větě první, § 11 větě první a třetí, § 15a odst. 3, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem a větě třetí, § 22c a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[21]) uložit zaměstnavateli pokutu až do výše

a) 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti,

b) 100 000 Kč při opětovném nesplnění nebo porušení povinnosti, za jejíž nesplnění nebo porušení byla již pokuta podle písmene a) uložena.

(2) Za nesplnění nebo porušení povinností stanovených v § 15, § 20a odst. 1 části věty druhé za středníkem, § 22c a § 24 větě druhé může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení[22]) uložit osobě samostatně výdělečně činné pokutu až do výše

a) 20 000 Kč za každé jednotlivé nesplnění či porušení povinnosti,

b) 100 000 Kč při opětovném nesplnění nebo porušení povinnosti, za jejíž nesplnění nebo porušení byla již pokuta podle písmene a) uložena.

(3) Pokutu lze uložit do dvou let ode dne, kdy se příslušná okresní správa sociálního zabezpečení dozvěděla o nesplnění nebo porušení povinnosti, nejpozději však do pěti let ode dne, kdy k nesplnění nebo porušení povinnosti došlo.

(4) Pokud jde o způsob placení a vymáhání pokuty, postupuje se stejně jako u pojistného.

§ 22a

(1) Má-li zaměstnavatel splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení, použije se jeho platba v tomto pořadí:

a) nejstarší nedoplatky pojistného,

b) běžné platby pojistného,

c) penále,

d) pokuty,

e) přirážka k pojistnému.

(2) Má-li osoba samostatně výdělečně činná splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení, použije se její platba v tomto pořadí:

a) nejstarší nedoplatky pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,

b) běžné platby pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,

c) penále z dlužného pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti,

d) pokuty.

(3) Platbu zaplacenou zaměstnavatelem v období od prvního dne kalendářního měsíce do dne předcházejícího dni splatnosti pojistného za předcházející kalendářní měsíc nelze přede dnem jeho splatnosti použít na úhradu dlužného penále ani považovat za přeplatek podle § 17. Platbu pojistného na nemocenské pojištění zaplacenou osobou samostatně výdělečně činnou nelze použít podle odstavce 2, pokud toto pojistné bylo zaplaceno včas a ve správné výši.

(4) Splátku dlužného pojistného nebo penále zaplacenou podle § 20a nelze použít k úhradě dlužných částek podle odstavců 1 a 2; to platí i naopak.

(5) Pořadí plateb na úhradu dlužných částek podle odstavců 1 a 2 se nepoužije na částku uhrazenou v rámci výkonu rozhodnutí nebo výkazu nedoplatků; takováto částka může být použita jen na úhradu dluhu vyčísleného v rozhodnutí nebo výkazu nedoplatků takto vymáhaném.

§ 22b

Pravděpodobná výše pojistného

(1) Jestliže zaměstnavatel nesplnil povinnost podat přehled podle § 9 odst. 5 a 6, nebo jestliže osoba samostatně výdělečně činná nesplnila povinnost podat přehled podle § 15 odst. 1 a 2 a tato povinnost nebyla splněna ani ve lhůtě určené příslušnou správou sociálního zabezpečení v písemné výzvě, může příslušná okresní správa sociálního zabezpečení stanovit rozhodnutím pravděpodobnou výši pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti nebo pojistného na důchodové pojištění a příspěvku na

[21]) § 104b odst. 1 zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

[22]) § 104b odst. 2 písm. b) zákona České národní rady č. 582/1991 Sb., ve znění zákona České národní rady č. 590/1992 Sb.

státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pravděpodobná výše pojistného"), pokud byl plátce pojistného v této výzvě na tento následek upozorněn.

(2) Při stanovení pravděpodobné výše pojistného vychází příslušná okresní správa sociálního zabezpečení z údajů a pomůcek, které má k dispozici nebo které si sama opatří. Údaje o počtu zaměstnanců si může okresní správa sociálního zabezpečení vyžádat od úřadu práce; tento úřad je povinen tyto údaje jí sdělit, pokud je má k dispozici. Nelze-li pro nedostatek podkladů stanovit pravděpodobnou výši příjmů zaměstnance anebo osoby samostatně výdělečně činné, má se pro účely stanovení pravděpodobné výše pojistného za to, že jejich měsíčním příjmem je částka 1,5násobku průměrné mzdy určované pro kalendářní rok, ve kterém okresní správa sociálního zabezpečení stanoví pravděpodobnou výši pojistného; u osoby samostatně výdělečně činné se má přitom za to, že tato částka je jejím měsíčním příjmem ze samostatné výdělečné činnosti, který je již snížen o výdaje vynaložené na jeho dosažení, zajištění a udržení. Částka podle věty třetí se zaokrouhluje na celé koruny směrem nahoru.

(3) Stanovením pravděpodobné výše pojistného není dotčena povinnost předložit přehled podle § 9 odst. 5 a 6 nebo § 15 odst. 1 a 2 ani možnost uložit pokutu podle § 22. Je-li následně tento přehled předložen, příslušná okresní správa sociálního zabezpečení novým rozhodnutím[22a]) rozhodnutí o pravděpodobné výši pojistného zruší. Okresní správa sociálního zabezpečení novým rozhodnutím[22a]) zruší rozhodnutí o pravděpodobné výši pojistného, pokud osoba samostatně výdělečně činná prokáže, že nevykonávala samostatnou výdělečnou činnost v období, na které byla stanovena pravděpodobná výše pojistného, nebo pokud zaměstnavatel prokáže, že nezaměstnával ani jednoho zaměstnance v období, na které byla stanovena pravděpodobná výše pojistného.

(4) Plátci pojistného jsou povinni platit penále z dlužné částky pravděpodobné výše pojistného, a to ode dne, který bezprostředně následuje po dni splatnosti pojistného (§ 20 odst. 2 věta první), ohledně něhož nebyl podán přehled podle § 9 odst. 5 a 6 nebo § 15 odst. 1 a 2, do dne, ve kterém byl tento přehled předložen, a to včetně tohoto dne. Ustanovení věty první platí přitom i tehdy, je-li penále z pravděpodobné výše pojistného vyšší než penále z pojistného podle přehledu podle § 9 odst. 5 a 6 nebo § 15 odst. 1 a 2; je-li penále z pravděpodobné výše pojistného nižší než penále z pojistného podle tohoto přehledu, je plátce pojistného povinen zaplatit ještě tento rozdíl.

§ 22c

Uschovávání účetních záznamů

Účetní záznamy o údajích potřebných pro stanovení a odvod pojistného jsou plátci pojistného povinni uschovávat po dobu 10 kalendářních roků následujících po roce, kterého se týkají.

§ 22d

Příslušná okresní správa sociálního zabezpečení je povinna vydat na žádost plátce pojistného potvrzení o stavu jeho závazků týkajících se pojistného, penále a přirážky k pojistnému. Má-li plátce pojistného dluh, uvede se v tomto potvrzení výše tohoto dluhu a údaj o dluhu na pojistném včetně záloh, dluhu na penále a dluhu na přirážce k pojistnému; zvlášť se přitom uvede výše zůstatku dluhu, jehož placení bylo povoleno ve splátkách.

§ 23

Počítání času

(1) Lhůta určená podle dní počíná dnem, který následuje po události, jež je rozhodující pro její počátek.

(2) Poslední den lhůty určené podle týdnů, měsíců nebo let připadá na den, který se pojmenováním nebo číslem shoduje se dnem, na který připadá událost, od níž lhůta počíná. Není-li takový den v měsíci, připadne poslední den lhůty na poslední den v měsíci.

(3) Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

(4) Lhůta stanovená tímto zákonem k podání předepsaného tiskopisu, žádosti nebo oznámení je zachována, je-li posledního dne lhůty učiněn úkon u příslušného orgánu sociálního zabezpečení nebo je-li podána poštovní zásilka obsahující podání.

(5) Lhůta stanovená tímto zákonem k předložení předepsaného tiskopisu, ke splnění oznamovací povinnosti nebo k jinému úkonu je zachována, použije-li se služba dodání datové zprávy orgánu veřejné moci prostřednictvím portálu veřejné správy[65]) a správce tohoto portálu převezme tuto datovou zprávu nejpozději v poslední den této lhůty.

[22a]) § 101 zákona č. 500/2004 Sb.

[65]) § 2 písm. r) zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

§ 23a

Měla-li osoba samostatně výdělečně činná splnit povinnosti stanovené tímto zákonem ve lhůtě vázané na lhůty pro podání daňového přiznání a podle zvláštního zákona není povinna toto přiznání podávat, je povinna splnit tyto povinnosti do 31. července kalendářního roku následujícího po kalendářním roce, v němž vykonávala samostatnou výdělečnou činnost.

§ 23b

(1) Samostatnou výdělečnou činností se pro účely tohoto zákona rozumí též spolupráce při výkonu samostatné výdělečné činnosti, pokud podle zákona o daních z příjmů lze v důsledku této spolupráce rozdělovat příjmy dosažené ze samostatné výdělečné činnosti a výdaje vynaložené na jejich dosažení, zajištění a udržení mezi více osob.

(2) Smluvním zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí právnická nebo fyzická osoba, která má sídlo nebo bydliště na území České republiky a u níž jsou v České republice činni zaměstnanci zaměstnavatele, jehož sídlo nebo bydliště je na území státu, s nímž Česká republika neuzavřela mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení, považovaní v České republice za smluvní zaměstnance, pokud podle smlouvy uzavřené s tímto zaměstnavatelem jsou příjmy smluvních zaměstnanců vypláceny smluvním zaměstnavatelem nebo jsou smluvním zaměstnavatelem uhrazovány tomuto zaměstnavateli. Smluvní zaměstnavatel má pro účely tohoto zákona postavení zaměstnavatele.

(3) Za období nároku na výplatu nemocenského z nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných se pro účely tohoto zákona považuje též období prvních 14 kalendářních dnů trvání dočasné pracovní neschopnosti (karantény), po které se nemocenské podle zvláštního právního předpisu neposkytuje, pokud se jedná o osobu samostatně výdělečně činnou, která je účastna nemocenského pojištění osob samostatně výdělečně činných.

§ 24

Tiskopisy

Česká správa sociálního zabezpečení je povinna zajistit vydávání tiskopisů potřebných k hlášení údajů stanovených tímto zákonem. Tyto tiskopisy jsou poplatníci pojistného uvedení v § 3 povinni používat.

§ 25

Zvláštní ustanovení

(1) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro vojáky z povolání s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumějí se tím příslušné orgány Ministerstva obrany,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný útvar ozbrojených sil České republiky.

(2) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Vězeňské služby České republiky, Policie České republiky, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo vnitra, Bezpečnostní informační služba a Úřad pro zahraniční styky a informace,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím útvar Vězeňské služby České republiky a zaměstnavatel příslušníka Policie České republiky, Bezpečnostní informační služby a Úřadu pro zahraniční styky a informace.

(3) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Celní správy České republiky s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Generální ředitelství cel,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních mluví o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný celní orgán.

(4) Ustanovení § 2 až 24 se použijí i pro příslušníky Hasičského záchranného sboru České republiky s těmito odchylkami:

a) tam, kde podle těchto ustanovení vykonává působnost Česká správa sociálního zabezpečení nebo okresní správa sociálního zabezpečení, rozumí se tím Ministerstvo vnitra,

b) tam, kde se v těchto ustanoveních hovoří o zaměstnavateli, rozumí se tím příslušný orgán Hasičského záchranného sboru České republiky.

(5) Pro stanovení vyměřovacího základu je nezapočitatelným příjmem též zvláštní příplatek příslušníků ozbrojených sil vyslaných v rámci jednotky mírových sil mimo území České republiky.

(6) Útvary a orgány uvedené v odstavci 1 písm. b), odstavci 2 písm. b), odstavci 3 písm. b) a odstavci 4 písm. b) odečtou úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění od pojistného, které jsou povinny odvádět, a rozdíl odvedou na příslušný účet sdělený v oborech své působnosti orgány uvedenými v odstavci 1 písm. a), odstavci 2 písm. a), odstavci 3 písm. a) a odstavci 4 písm. a), které též v případě, že

úhrn zúčtovaných dávek nemocenského pojištění je vyšší než pojistné, které má být odvedeno, uhradí plátcům pojistného tento rozdíl, a to do 8 dnů od podání stanoveného přehledu.

§ 25a

Úhrada odvedeného pojistného

Pokud se podle zvláštního předpisu uhrazuje náhrada mzdy, mzdové vyrovnání, doplatek ke mzdě nebo jiné obdobné plnění, uhrazuje se zaměstnavateli též pojistné, které je povinen z těchto plnění platit [§ 7 odst. 1 písm. a)]; to platí obdobně i pro výplatu odměn a mezd, které provádí zaměstnavatel z finančních prostředků odborové organizace[33]), pokud se v kolektivní smlouvě nestanoví jinak.

§ 25b

Na samostatný účet státního rozpočtu uvedený v § 2 větě třetí se z plateb pojistného převádí poměrná část odpovídající pojistnému na důchodové pojištění.

Ustanovení přechodná a závěrečná

§ 26

(1) Pojistné podle tohoto zákona placené zaměstnanci, organizacemi a malými organizacemi se poprvé platí za měsíc leden 1993.

(2) Pro odvod pojistného[23]) za rok 1992 a předchozí léta a z příjmů zúčtovaných do prosince 1992 včetně se použijí dosavadní předpisy.

(3) Pojistné zaplacené na leden 1993 v souladu s předpisy platnými před účinností tohoto zákona osobou samostatně výdělečně činnou, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, se považuje za pojistné zaplacené podle tohoto zákona.

(4) Pojistné, které je osoba samostatně výdělečně činná, která vykonávala samostatnou výdělečnou činnost před 1. lednem 1993, povinna platit podle tohoto zákona, se na měsíce únor až červenec 1993 stanoví z vyměřovacího základu, který odpovídá 45 % rozdílu mezi předpokládanými příjmy ze samostatné výdělečné činnosti, dosaženými v roce 1992, a předpokládanými výdaji, vynaloženými na jejich dosažení, zajištění a udržení, a který připadá v průměru na jeden kalendářní měsíc z kalendářních měsíců, v nichž v roce 1992 byla účastna nemocenského a důchodového pojištění anebo v nichž sice nemocenského a důchodového pojištění účastna nebyla, avšak vykonávala samostatnou výdělečnou činnost. Vyměřovací základ za kalendářní měsíc však nesmí být nižší než polovina částky minimální mzdy pracovníků v pracovním poměru odměňovaných měsíční mzdou, která platí k prvnímu dni kalendářního měsíce, ve kterém se pojistné platí. Pokud takto stanovený vyměřovací základ je nižší než vyměřovací základ stanovený podle § 5 odst. 1 písm. c), upraví se v souladu s citovaným ustanovením a dlužné pojistné se doplatí do 31. července 1993.

(5) U osoby samostatně výdělečně činné, která provozuje zemědělskou výrobu, hospodaření v lesích a na vodních plochách, anebo vykonává uměleckou nebo jinou tvůrčí činnost na základě zákona o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon)[16]), anebo vykonává činnost restaurátora kulturních památek a sbírkových předmětů, se postupuje obdobně podle odstavce 4 s tím rozdílem, že pokud o to požádá, vychází se při stanovení pojistného na měsíce únor až červenec 1993 z období, po které takovou činnost před 1. lednem 1993 vykonávala, nejvýše však z období tří kalendářních roků po sobě jdoucích.

(6) Při stanovení pojistného[24]), které osoba samostatně výdělečně činná dluží za období před 1. lednem 1993, se postupuje podle předpisů platných před 1. lednem 1993.

(7) Osoba samostatně výdělečně činná, která před 1. lednem 1993 zaplatila pojistné v souladu s předpisy platnými před 1. lednem 1993 i na období po 31. prosinci 1992, je povinna doplatit za měsíce únor 1993 a následující měsíce případné dlužné pojistné podle tohoto zákona nejpozději do 20. dne kalendářního měsíce následujícího po měsíci, na který bylo pojistné ještě takto zaplaceno.

(8) Ustanovení odstavců 3 až 7 platí obdobně pro pojistné za spolupracující osoby.

(9) Pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti placené občanem pracují-

---

[33]) § 2 odst. 3 a § 8 vyhlášky Ústřední rady odborů a Federálního ministerstva financí č. 172/1973 Sb., o uvolňování pracovníků ze zaměstnání k výkonu funkce v Revolučním odborovém hnutí.

[23]) § 57 zákona č. 54/1956 Sb., ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.

[16]) Zákon č. 35/1965 Sb., o dílech literárních, vědeckých a uměleckých (autorský zákon), ve znění zákona č. 89/1990 Sb. a zákona č. 468/1991 Sb.

[24]) § 145b zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.

cím v cizině za dobu takového zaměstnání před 1. lednem 1993 se platí ve výši stanovené tímto zákonem.

§ 27

Organizace a malé organizace, které byly v prosinci 1992 plátci odvodu z objemu mezd podle zákona č. 156/1989 Sb., o odvodech do státního rozpočtu, ve znění pozdějších předpisů, daně z objemu mezd podle zákona č. 157/1989 Sb., o důchodové dani, ve znění pozdějších předpisů, nebo daně z objemu mezd a odměn podle zákona č. 172/1988 Sb., o zemědělské dani, ve znění pozdějších předpisů, jsou povinny nejpozději do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti ve výši 27 % ze základu pro tento odvod nebo tuto daň, který byl rozhodný pro zaplacení zálohy na tento odvod nebo tuto daň za prosinec 1992. Organizace a malé organizace, jejichž činnost má sezónní charakter a u nichž základ pro určení výše pojistného přesahoval předpokládaný základ výpočtu podle pravidel tohoto ustanovení pro měsíc leden 1993 o více než 25 %, jsou povinny do 8. ledna 1993 zaplatit pojistné ve stejné procentní výši, avšak určené ze základu daného jako průměr základů připadajících na jednotlivé měsíce roku 1992. Ustanoveními předchozích vět není dotčena povinnost zaplatit pojistné podle § 26 odst. 1 za leden 1993.

§ 27a

(1) Plátci, kteří zaplatili podle § 27 pojistné na sociální zabezpečení a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti (dále jen „pojistné podle § 27"), mají nárok na vrácení částky ve výši 55 % zaplaceného pojistného podle § 27 (dále jen „část pojistného"), pokud pojistné podle § 27 zaplatili nejpozději do 31. prosince 1994 a o vrácení části pojistného písemně požádali v období od 1. ledna 1995 do 31. března 1995 správu sociálního zabezpečení, na jejíž účet platí pojistné v době podání této žádosti, popřípadě, jde-li o fyzickou osobu, která v době podání této žádosti již neplatí pojistné jako organizace nebo malá organizace, správu sociálního zabezpečení, na jejíž účet takto naposledy platila pojistné. Není-li žádost o vrácení části pojistného podána do 31. března 1995, nárok na vrácení části pojistného zaniká.

(2) Nárok na vrácení části pojistného přechází na bezprostředního právního nástupce plátce pojistného podle § 27, pokud je v době podání žádosti právním nástupcem tohoto plátce nebo se jím stal po podání této žádosti plátcem pojistného podle § 27. Byla-li plátcem pojistného podle § 27 fyzická osoba, přechází nárok na vrácení části pojistného na dědice, pokud je osobou samostatně výdělečně činnou[50]); v tomto případě se žádost o vrácení části pojistného podává správě sociálního zabezpečení, na jejíž účet naposledy tato fyzická osoba platila pojistné. Pokud je právních nástupců plátce pojistného podle § 27 více, mají nárok na vrácení části pojistného v poměrné výši v závislosti na rozsahu, v jakém na ně přešla práva a povinnosti tohoto plátce; to platí přiměřeně i pro dědice uvedené v předchozí větě.

(3) V žádosti o vrácení části pojistného musí být uvedeno označení plátce pojistného podle § 27 (obchodní jméno, identifikační číslo organizace, adresa sídla nebo trvalého pobytu a variabilní symbol přidělený správou sociálního zabezpečení pro placení pojistného podle § 27), kdy bylo zaplaceno pojistné podle § 27, které správě sociálního zabezpečení a v jaké výši, kolik činí část pojistného, která má být vrácena, číslo účtu spolu se směrovým kódem peněžního ústavu, na který má být část pojistného bezhotovostně převedena, popřípadě, jde-li o fyzickou osobu, zda má být vrácena poštovní poukázkou, a označení finančního úřadu místně příslušného podle sídla žadatele, popřípadě místa jeho trvalého pobytu, jde-li o fyzickou osobu. Žádá-li o vrácení organizační složka plátce pojistného podle § 27, uvede v žádosti též obchodní jméno, adresu sídla a identifikační číslo organizace, o jejíž organizační složku se jedná, a označení finančního úřadu místně příslušného podle sídla organizace. Žádá-li o vrácení právní nástupce plátce pojistného podle § 27, musí žádost obsahovat též jeho označení s uvedením, že se jedná o právního nástupce, a k žádosti musí být přiloženy doklady prokazující právní nástupnictví a jeho rozsah; to platí obdobně pro dědice, byl-li plátce pojistného podle § 27 fyzickou osobou. Žádost o vrácení části pojistného se předkládá dvojmo.

(4) Má-li osoba, která má nárok na vrácení části pojistného, ke dni 1. ledna 1995 splatný závazek vůči okresní správě sociálního zabezpečení nebo České správě sociálního zabezpečení, použije se část pojistného, která má být vrácena podle odstavců 1 a 2, nejprve na úhradu tohoto závazku, pokud před vrácením části pojistného nebyl tento závazek plně uhrazen.

(5) Část pojistného je příslušná správa sociálního zabezpečení povinna vrátit do 30. září 1995; nevrátí-li část pojistného do tohoto dne, platí § 17 odst. 2 věta druhá obdobně. Pokud žádost o vrácení části pojistného nesplňuje požadavky uvedené v odstavci 3, prodlužuje se lhůta uvedená v předchozí větě o dobu ode dne vyrozumění žadatele o nedostatcích žádosti do dne jejich odstranění.

[50]) § 2 odst. 3 a 4 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

(6) Jsou-li podmínky pro vrácení části pojistného splněny, zašle příslušná správa sociálního zabezpečení jedno vyhotovení žádosti o vrácení části pojistného s uvedením výše části pojistného, kterou vrací, finančnímu úřadu uvedenému v odstavci 3.

(7) Byla-li část pojistného vrácena na základě nepravdivých nebo neúplných údajů nebo přijata neoprávněnou osobou, je příjemce části pojistného povinen neprávem přijaté částky vrátit.

(8) Pro řízení o vrácení části pojistného platí obdobně ustanovení o řízení ve věcech pojistného s odchylkami uvedenými v předchozích odstavcích s tím, že žádost o vrácení části pojistného se považuje za žádost o vrácení přeplatku na pojistném (§ 17 odst. 2 věta druhá).

(9) Část pojistného vrácená podle předchozích odstavců nepodléhá dani z příjmu.

§ 28

Družstvo, které podle dosavadních předpisů[25]) přispívalo za své členy na částečnou úhradu nákladů jejich sociálního zabezpečení, provede podle těchto předpisů vyúčtování záloh na úhrn příspěvků na částečnou úhradu nákladů sociálního zabezpečení, odvedených za rok 1992, nejpozději při výběru peněžních prostředků na výplatu odměn za práci v únoru 1993.

§ 28a

Do 31. prosince 1998 jsou poplatníky pojistného též interní vědečtí aspiranti, pokud jsou účastni nemocenského pojištění.

§ 29

zrušen

§ 30

Rozhoduje-li příslušný orgán sociálního zabezpečení po 31. prosinci 1992 o penále, přirážce k pojistnému nebo o pokutách, postupuje se podle dosavadních předpisů, pokud skutečnosti rozhodné pro jejich uložení nastaly před účinností tohoto zákona.

§ 31

zrušen

§ 32

Zrušují se s působností pro Českou republiku:

1. § 56 a 57 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 180/1990 Sb. a zákona č. 306/1991 Sb.
2. § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.
3. § 11 písm. b) věta za středníkem a § 145b odst. 2 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 110/1990 Sb., zákona č. 578/1991 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
4. Vyhláška č. 91/1958 Sb., kterou se uveřejňuje opatření Ústřední rady odborů o organizaci a provádění nemocenského pojištění zaměstnanců, ve znění vyhlášky č. 191/1960 Sb., vyhlášky č. 6/1967 Sb., vyhlášky č. 178/1968 Sb., vyhlášky č. 123/1990 Sb., vyhlášky č. 262/1990 Sb. a zákona České národní rady č. 582/1991 Sb.
5. § 145a vyhlášky Federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 128/1975 Sb., kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení, ve znění vyhlášky č. 164/1979 Sb., vyhlášky č. 149/1988 Sb. a vyhlášky č. 260/1990 Sb.

§ 33

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1993.

* * *

1. Zákon ČNR č. 10/1993 Sb., o státním rozpočtu České republiky na rok 1993, o změně a doplnění některých zákonů České národní rady a některých dalších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1993.

2. Zákon č. 160/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění zákona České národní rady č. 10/1993 Sb., a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. července 1993.

3. Zákon č. 307/1993 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1994, s výjimkou ustanovení čl. I bodu 38, které nabylo účinnosti dnem vyhlášení (23. prosince 1993).

4. Zákon č. 42/1994 Sb., o penzijním připojištění

[25]) § 101 zákona č. 121/1975 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 150/1979 Sb.

se státním příspěvkem a o změnách některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, nabyl účinnosti dnem vyhlášení (21. března 1994).

5. Zákon č. 241/1994 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1995.

6. Zákon č. 59/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 550/1991 Sb., o všeobecném zdravotním pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 592/1992 Sb., o pojistném na všeobecné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon České národní rady č. 589/ /1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 337/ /1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. května 1995.

7. Zákon č. 118/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o státní sociální podpoře, nabyl účinnosti dnem 1. října 1995.

8. Zákon č. 149/1995 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a mění zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 185/1995 Sb., o pojišťovnictví, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. srpna 1995.

9. Zákon č. 160/1995 Sb., kterým se mění a doplňují některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o důchodovém pojištění, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1996.

10. Zákon č. 113/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon České národní rady č. 13/1993 Sb., celní zákon, ve znění zákona České národní rady č. 35/1993 Sb., zákon č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 32/1957 Sb., o nemocenské péči v ozbrojených silách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 88/1968 Sb., o prodloužení mateřské dovolené, o dávkách v mateřství a o přídavcích na děti z nemocenského pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. července 1997.

11. Zákon č. 134/1997 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1998.

12. Zákon č. 306/1997 Sb., kterým se mění a doplňují zákon České národní rady č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon České národní rady č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a kterým se doplňuje zákon č. 21/ /1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 1998.

13. Zákon č. 18/2000 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o veřejném ochránci práv, nabyl účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv (28. února 2000).

14. Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), nabyl účinnosti dnem 1. července 2000.

15. Zákon č. 118/2000 Sb., o ochraně zaměstnanců při platební neschopnosti zaměstnavatele a o změně některých zákonů, nabyl účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. července 2000).

16. Zákon č. 132/2000 Sb., o změně a zrušení některých zákonů souvisejících se zákonem o krajích, zákonem o obcích, zákonem o okresních úřadech a zákonem o hlavním městě Praze, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001.

17. Zákon č. 220/2000 Sb., o změnách některých zákonů v souvislosti s přijetím zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001.

18. Zákon č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchran-

ném sboru České republiky a o změně některých zákonů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001.

19. Zákon č. 492/2000 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2001.

20. Zákon č. 353/2001 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2002.

21. Zákon č. 263/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. července 2002).

22. Zákon č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2007.

23. Zákon č. 424/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2004.

24. Zákon č. 425/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2004.

25. Zákon č. 437/2003 Sb., kterým se mění zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2004.

26. Zákon č. 186/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky, nabyl účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost (1. května 2004).

27. Zákon č. 281/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 362/2003 Sb., o změně zákonů souvisejících s přijetím zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (7. května 2004).

28. Zákon č. 359/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony v souvislosti se stanovením platu a dalších náležitostí poslanců Evropského parlamentu, zvolených na území České republiky, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (15. června 2004).

29. Zákon č. 436/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o zaměstnanosti, nabyl účinnosti prvním dnem třetího měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. října 2004).

30. Zákon č. 168/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. června 2005).

31. Zákon č. 253/2005 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o inspekci práce, nabyl účinnosti dnem 1. července 2005.

32. Zákon č. 361/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. října 2005.

33. Zákon č. 377/2005 Sb., o doplňkovém dozoru nad bankami, spořitelními a úvěrními družstvy, institucemi elektronických peněz, pojišťovnami a obchodníky s cennými papíry ve finančních konglomerátech a o změně některých dalších zákonů (zákon o finančních konglomerátech), nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (29. září 2005).

34. Zákon č. 62/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 124/2002 Sb., o převodech peněžních prostředků, elektronických platebních prostředcích a platebních systémech (zákon o platebním styku), ve znění zákona č. 257/2004 Sb., a další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (8. března 2006).

35. Zákon č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2009, s výjimkou čl. XXI bodů 58, 62, 66, 68, 76, 86 a 92 a čl. XXII bodu 7, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2007.

36. Zákon č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2007.

37. Zákon č. 585/2006 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, zákon č. 189/

/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, zákon č. 264/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákoníku práce, zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění zákona č. 165/2006 Sb., a zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, nabyl účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění (1. ledna 2009).

38. Zákon č. 153/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 189/2006 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/ /2006 Sb., nabyl účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení (1. července 2007), s výjimkou ustanovení části první čl. I bodů 2, 4 a 6, která nabyla účinnosti dnem nabytí účinnosti zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění zákona č. 585/2006 Sb. (1. ledna 2009).

39. Zákon č. 181/2007 Sb., o Ústavu pro studium totalitních režimů a o Archivu bezpečnostních složek a o změně některých zákonů, nabyl účinnosti prvním dnem prvního kalendářního měsíce následujícího po dni vyhlášení (1. srpna 2007).

40. Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2008, s výjimkou ustanovení čl. XXXVI bodu 1, které nabylo účinnosti dnem vyhlášení (16. října 2007), a čl. XXXVI bodů 6 až 11 a 14, které nabyly účinnosti dnem 1. ledna 2009.

41. Zákon č. 296/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé zákony v souvislosti s jeho přijetím, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2008, s výjimkou ustanovení čl. XXXVI bodu 5, které nabylo účinnosti dnem 1. ledna 2009.

42. Zákon č. 305/2008 Sb., kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem 1. ledna 2009, s výjimkou ustanovení čl. III bodů 16, 41, 42, 45, 46, 48, 49, 51, 52, 58 a 59, která nabyla účinnosti dnem jeho vyhlášení (21. srpna 2008).

43. Zákon č. 2/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony, nabyl účinnosti dnem jeho vyhlášení (1. ledna 2009).

Předseda vlády:

Ing. **Topolánek** v. r.

57

SDĚLENÍ

Ministerstva vnitra

ze dne 13. února 2009

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhlašuje na den 27. června 2009 nové volby do zastupitelstva obce:

obec	okres	kraj
MLÝNSKÉ STRUHADLO	**Klatovy**	**Plzeňský**

Ministr:

MUDr. Mgr. **Langer** v. r.

58

SDĚLENÍ

Ministerstva vnitra

ze dne 13. února 2009

o vyhlášení nových voleb do zastupitelstva obce

Ministr vnitra podle § 58 odst. 4 zákona č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, vyhlašuje na den 27. června 2009 nové volby do zastupitelstva obce:

obec	okres	kraj
VESELÍČKO	**Písek**	**Jihočeský**

Ministr:

MUDr. Mgr. **Langer** v. r.

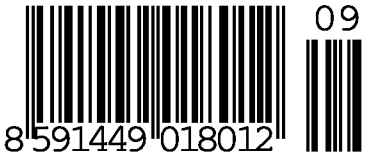

ISSN 1211-1244

Vydává a tiskne: Tiskárna Ministerstva vnitra, p. o., Bartůňkova 4, pošt. schr. 10, 149 01 Praha 415, telefon: 272 927 011, fax: 974 887 395 – **Redakce**: Ministerstvo vnitra, Nám. Hrdinů 1634/3, pošt. schr. 155/SB, 140 21 Praha 4, telefon: 974 817 287, fax: 974 816 871 – **Administrace**: písemné objednávky předplatného, změny adres a počtu odebíraných výtisků – MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, fax: 519 321 417, e-mail: sbirky@moraviapress.cz. Objednávky ve Slovenské republice přijímá a titul distribuuje Magnet-Press Slovakia, s. r. o., Teslova 12, 821 02 Bratislava, tel.: 00421 2 44 45 46 28, fax: 00421 2 44 45 46 27. **Roční předplatné** se stanovuje za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku a je od předplatitelů vybíráno formou záloh ve výši oznámené ve Sbírce zákonů. Závěrečné vyúčtování se provádí po dodání kompletního ročníku na základě počtu skutečně vydaných částek (první záloha na rok 2009 činí 5 000,– Kč) – Vychází podle potřeby – **Distribuce**: MORAVIAPRESS, a. s., U Póny 3061, 690 02 Břeclav, celoroční předplatné – 516 205 176, 516 205 174, objednávky jednotlivých částek (dobírky) – 516 205 207, objednávky-knihkupci – 516 205 161, faxové objednávky – 519 321 417, e-mail – sbirky@moraviapress.cz, zelená linka – 800 100 314. **Internetová prodejna**: www.sbirky-zakonu.cz – **Drobný prodej – Benešov**: Oldřich HAAGER, Masarykovo nám. 231; **Brno**: Ing. Jiří Hrazdil, Vranovská 16, SEVT, a. s., Česká 14; **České Budějovice**: SEVT, a. s., Česká 3, tel.: 387 319 045; **Cheb**: EFREX, s. r. o., Karlova 31; **Chomutov**: DDD Knihkupectví – Antikvariát, Ruská 85; **Kadaň**: Knihařství – Přibíková, J. Švermy 14; **Kladno:** eL VaN, Ke Stadionu 1953, tel.: 312 248 323; **Klatovy**: Krameriovo knihkupectví, nám. Míru 169; **Liberec**: Podještědské knihkupectví, Moskevská 28; **Litoměřice**: Jaroslav Tvrdík, Lidická 69, tel.: 416 732 135, fax: 416 734 875; **Most**: Knihkupectví „U Knihomila", Ing. Romana Kopková, Moskevská 1999; **Olomouc**: ANAG, spol. s r. o., Denisova č. 2, Zdeněk Chumchal – Knihkupectví Tycho, Ostružnická 3, Knihkupectví SEVT, a. s., Ostružnická 10; **Ostrava**: LIBREX, Nádražní 14, Profesio, Hollarova 14, SEVT, a. s., Denisova 1; **Otrokovice**: Ing. Kučeřík, Jungmannova 1165; **Pardubice**: LEJHANEC, s. r. o., třída Míru 65; **Plzeň**: Typos, tiskařské závody s. r. o., Úslavská 2, EDICUM, Vojanova 45, Technické normy, Na Roudné 5, Vydavatelství a naklad. Aleš Čeněk, nám. Českých bratří 8; **Praha 1**: NEOLUXOR, Na Poříčí 25, LINDE Praha, a. s., Opletalova 35, NEOLUXOR s. r. o., Václavské nám. 41; **Praha 4**: SEVT, a. s., Jihlavská 405; **Praha 5**: SEVT, a. s., E. Peškové 14; **Praha 6**: PPP – Staňková Isabela, Puškinovo nám. 17; **Praha 8**: Specializovaná prodejna Sbírky zákonů, Sokolovská 35, tel.: 224 813 548; **Praha 9**: Abonentní tiskový servis-Ing. Urban, Jablonecká 362, po – pá 7 – 12 hod., tel.: 286 888 382, e-mail: tiskovy.servis@abonent.cz; **Praha 10**: BMSS START, s.r.o., Vinohradská 190, MONITOR CZ, s. r. o., Třebohostická 5, tel.: 283 872 605; **Přerov**: Odborné knihkupectví, Bartošova 9, Jana Honková-YAHO-i-centrum, Komenského 38; **Sokolov**: KAMA, Kalousek Milan, K. H. Borovského 22, tel./fax: 352 605 959; **Tábor**: Milada Šimonová – EMU, Zavadilská 786; **Teplice**: Knihkupectví L & N, Masarykova 15; **Ústí nad Labem**: PNS Grosso s. r. o., Havířská 327, tel.: 475 259 032, fax: 475 259 029, Kartoon, s. r. o., Solvayova 1597/3, Vazby a doplňování Sbírek zákonů včetně dopravy zdarma, tel.+fax: 475 501 773, www.kartoon.cz, e-mail: kartoon@kartoon.cz; **Zábřeh**: Mgr. Ivana Patková, Žižkova 45; **Žatec**: Simona Novotná, Brázda-prodejna u pivovaru, Žižkovo nám. 76, Jindřich Procházka, Bezděkov 89 – Vazby Sbírek, tel.: 415 712 904. **Distribuční podmínky předplatného**: jednotlivé částky jsou expedovány neprodleně po dodání z tiskárny. Objednávky nového předplatného jsou vyřizovány do 15 dnů a pravidelné dodávky jsou zahajovány od nejbližší částky po ověření úhrady předplatného nebo jeho zálohy. Částky vyšlé v době od zaevidování předplatného do jeho úhrady jsou doposílány jednorázově. Změny adres a počtu odebíraných výtisků jsou prováděny do 15 dnů. **Reklamace**: informace na tel. čísle 516 205 207. V písemném styku vždy uvádějte IČO (právnická osoba), rodné číslo (fyzická osoba). **Podávání novinových zásilek** povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpný závod Jižní Morava Ředitelství v Brně č. j. P/2-4463/95 ze dne 8. 11. 1995.